

ŠTEVILNI PROJEKTI
SO USPEŠNO DOKONČANI

REŽIJSKI OBRAT OBČINE BLOKE
IMA NOVE PROSTORE

KDAJ BOMO BLOČANI SPET NA-
KUPOVALI V DOMAČI TRGOVINI?

KAKO JE GLASBENIK LETA 1938
PRESMUČAL BLOKE?

Bloški korak

glasilo občine Bloke
januar 2018
letnik 19 | številka 1
cena: brezplačno | 2 € | 4 €

Vsem občanom občine Bloke in ostalim bralcem, ki v teh prazničnih dneh prebirate novoletno izdajo Bloškega koraka, čestitam ob praznovanju državnega praznika dneva samostojnosti in enotnosti. Želim vam tudi miren božič ter srečno, zdravo in uspešno novo leto 2018.

Župan Jože Doles

Številni projekti so uspešno dokončani

Čas neizprosno beži in kar naenkrat smo se znašli v prednovoletnem času, ko je potrebno opraviti inventuro opravljenega dela v iztekajočem se letu ter pripraviti plan dela za naslednje leto. Pregled opravljenega dela je pokazal, da smo tudi letos uspešno dokončali večino načrtovanih investicij.

Že v prejšnjih izdajah Bloškega koraka smo obširno poročali o nekaterih projektih, ki smo jih uspešno zaključili že v prvi polovici letošnjega leta. Mednje zagotovo spada izgradnja okoljske in prometne infrastrukture ter druge ureditve na območju Bloškega jezera. V okviru tega projekta smo vse porabnike na tem območju uspeli opremiti s kanalizacijskim omrežjem za odvajanje odpadnih voda, zgraditi novo asfaltno cesto od naselja Volčje do gostinskega lokala pri Bloškem jezeru ter urediti dodatne, lepo urejene parkirne površine za potrebe obiskovalcev tega območja.

Uspešno smo zaključili tudi projekt posodobitve občinskih cest. Nove asfaltne prevleke so bile izvedene na več cestnih odsekih, in sicer v naselju Škrabče ter na cesti od naselja Polšeče do Ravníc. Povsem nove ceste so bile zgrajene tudi v obrtno-industrijski coni Velike Bloke ter na območju Bloškega jezera. Letos nam je v okviru tega projekta uspelo posodobiti skoraj 4 kilometre občinskih cest. Za navedene posodobitve smo porabili 190 tisoč evrov, vložena so bila tudi dodatna sredstva v višini 76 tisoč evrov, in sicer iz kvote, ki občini Bloke pripada po tako imenovanem 23. členu Zakona o financiranju lokalne samouprave.

Že v prejšnji izdaji Bloškega koraka smo obširno poročali o izgradnji okoljske in prometne infrastrukture v obrtno-industrijski coni Velike Bloke. S popolnoma novo okoljsko in prometno infrastrukturo smo opremili več kot 50 odstotkov zemljišč v tej coni, ki je tako pripravljena za nadaljnje investiranje.

Uspešno smo zaključili izgradnjo novega osebnega dvigala v večnamenski dvorani Bloški smučar, za katerega smo pred kratkim pridobili tudi uporabno dovoljenje. Ogled stalne muzejske zbirke bloškega smučarja in ogled raznih prireditev v večnamenski dvorani s tribun smo tako omogočili tudi invalidnim in starejšim osebam.

Foto: Stane Jakopin

Novo osebno dvigalo je lepo vklopljeno v arhitekturo dvorane.

PREGLED VREDNOSTI IZVEDENIH INVESTICIJ V LETU 2017

INVESTICIJA	VREDNOST V EVRIH
Okoljska infrastruktura OIC Velike Bloke	40.000
Okoljska infrastruktura Volčje – II. faza	35.000
Obnova cestnega omrežja	190.000
Izgradnja objekta za režijski obrat	90.000
Izgradnja dvigala v večnamenski dvorani Bloški smučar	55.000
Posodobitev vodovodnega omrežja in druge manjše investicije	50.000
SKUPAJ	460.000

Na zadnji strani stare telovadnice smo letos uspeli postaviti tudi ustrezen servisni objekt za potrebe režijskega obrata. Objekt je v gradbenem smislu zaključen, trenutno potekajo še zadnje aktivnosti za notranjo ureditev ter namestitev ustrezne opreme za njegovo delovanje. Lepo se vključuje v celostno podobo centralnega objekta, v katerem so svoje mesto dobile praktično vse za občino Bloke pomembne institucije. S postavitvijo tega objekta smo vzpostavili pogoje za dolgoročno, kvalitetno upravljanje in vzdrževanje občinske in-

frastrukture na območju naše občine.

V teku je tudi projekt posodobitve in preureditve še zadnjega neobnovljenega dela stare telovadnice. Pretežni del obnove se bo izvajal v zaprtih ogrevanih prostorih, zato bomo z deli lahko nadaljevali tudi v zimskem času. Zaključek navedenih obnovitvenih del je predviden v sredini naslednjega leta.

Večje število manjših investicij občinski upravi prinaša tudi večji obseg organizacijskih nalog. Posledično je letos prišlo tudi do manjše zamude pri izvedbi okoljske infrastrukture v naselju Veliki Vrh. Trenutno se izdeluje ustrezna projektna dokumentacija, izvedba pa se bo začela že zgodaj spomladi. Predvidevamo, da bomo investicijo lahko dokončali že v prvem polletju naslednjega leta.

Pravkar je že v pripravi osnutek proračuna za leto 2018, v katerem bomo opredelili tudi investicije za naslednje leto. O teh načrtih pa bomo kaj več pisali v naslednji izdaji Bloškega koraka.

Župan Jože Doles

Defibrilator tudi v Velikih Blokah

V Bloškem koraku smo že poročali, da je Lekarna Ljubljana občini Bloke donirala defibrilator za namene stalne javne uporabe, ki je nameščen v okenski niši na pošti v Novi vasi. Tej humani pri-

dobitvi pa se je pridružil tudi defibrilator, ki je nameščen na fasadi gasilnega doma v Velikih Blokah. Zanj smo uspešno kandidirali in prejeli sredstva na javnem razpisu Ministrstva za zdravje. Oba defibrilatorja, tako v Novi vasi kot tudi v Velikih Blokah, sta vidna na interaktivnem zemljevidu na spletni strani <http://www.aed-baza.si/>

V prihodnje bo najbrž potrebno usposobiti čim več ljudi, ki bodo lahko nudili nujno pomoč s pomočjo teh naprav, saj so brez ustreznega znanja neuporabne.

Obe napravi sta namenjeni javni uporabi in sta na voljo 24 ur na dan, nameščeni pa sta v želji, da jih nikoli ne bi bilo potrebno uporabiti.

Tekst in foto: Stane Jakopin

Defibrilator na fasadi gasilnega doma v Velikih Blokah

Uvodnik

Stane Jakopin, urednik

Prišla je prava bloška zima in z njo močna burja, ki je čez bloško ravan z lahkoto odpihnila leto 2017. Verjamem, da je odhajajoče leto vsakega posebej, tako ali drugače, zaznamovalo z mnogimi lepimi, pa tudi manj lepimi trenutki in doživetji. Še sreča, da si na dolgi rok zapomnimo le svetle trenutke, tisti manj lepi pa ostanejo potisnjeni globlje v naši podzavesti.

Mogoče si bomo leto, ki odhaja, zapomnili po zmagovitem pohodu naših košarkarjev, ki jih je ponesel na sam evropski vrh. V odhajajočem letu smo si Slovenci izvolili tudi novega-starega predsednika države. Bilo je nedvomno še veliko drugih pomembnih dogodkov, ki bodo za to leto zapisani v zgodovino, tako na svetovni kot na državni ravni.

Tudi na Blokah se je zvrstilo veliko bolj ali manj pomembnih dogodkov, ki smo jih s pomočjo prizadevnih sodelavcev v besedi in sliki skrbno zabeležili v Bloškem koraku v besedi in sliki. Najbrž pa si bomo Bločani leto 2017 zapomnili tudi po zaprtju edine trgovine v naši občini. O tem si lahko preberete v županovem prispevku.

Mnogi se ukvarjajo s prognostiko, odgovarjajo na vprašanje, kaj nam bo prineslo leto 2018, in skušajo napovedati razvoj dogodkov na vseh področjih našega življenja. Včasih take napovedi celo držijo, največkrat pa ne. Najbolje je, da to prerokovanje prepustimo tistim, ki se čutijo za to poklicani. Nedvomno pa drži, da bo leto, ki prihaja, predvsem politično zelo razgibano, saj bodo v tem letu parlamentarne in lokalne volitve, to pomeni, da bomo imeli začasno dobesedno oblast v svojih rokah, sami pa se bomo morali odločiti, kako bomo izkoristili to ključno obdobje naše vladavine.

Pa še nekaj vam lahko zagotovim za leto 2018, in sicer to, da se bomo sodelavci Bloškega koraka z vašo pomočjo najmanj tako kot doslej trudili ustvarjati to glasilo in vas kar se da objektivno obveščali o dogajanjih v naši občini.

Naj ponovno izkoristim priložnost, da se tudi tokrat vsem vam, ki kakorkoli pomagate soustvarjati Bloški korak, iskreno zahvalim za dosedanje sodelovanje, še posebej zvestim dopisnikom, celotnemu uredniškemu odboru, pa tudi tistim, ki nas s svojimi pohvalami in pripombami usmerjate pri našem delu. Ne skrivam želje, da si tudi v bodočem letu želim vašega sodelovanja, k temu pa vabim tudi ostale, da s svojimi prispevki bogatite to glasilo.

Prav je, da v teh prazničnih dneh opustimo vsakdanje obveznosti, vsaj kolikor je to mogoče, in se bolj kot običajno posvetimo domačim, torej družini in svojim najbližjim, kajti le topel dom in družina sta tista, ki nas vedno nesebično sprejemata v svoj objem. Oddaljimo se od potrošniške norije in prazničnega blišča, saj nam ob koncu tega ostane le prazna denarnica. Raje se prepustimo čarobnim zimskim radostim in prižgimo luč v sočloveku.

Ob koncu vam, dragi bralci, v imenu uredniškega odbora in v svojem imenu želim vesel in blagoslovljen božič, iskreno pa vam čestitam tudi ob državnem prazniku dnevu samostojnosti in enotnosti.

V prihajajočem letu vam želim predvsem vsega tistega, kar si sami najbolj želite.

Pa zdravi ostanite!

Režijski obrat občine Bloke ima nove prostore in širi obseg delovanja

Režijski obrat je bil organiziran leta 2000, torej dobro leto po ustanovitvi samostojne občine Bloke. Organizirali smo ga z namenom, da racionaliziramo delovanje nekaterih obveznih javnih služb in izboljšamo upravljanje in vzdrževanje občinske infrastrukture. Te naloge je do njegove ustanovitve opravljalo JP Komunala Cerknica.

Letos smo za potrebe režijskega obrata zgradili ustrezen servisni objekt. S tem smo vzpostavili pogoje za dolgoročno, kvalitetno upravljanje in vzdrževanje občinske infrastrukture na območju naše občine.

Režijski obrat je organiziran kot notranja organizacija občinske uprave, kar pomeni, da naloge za potrebe režijskega obrata opravljajo redno zaposleni v občinski upravi. Ima tudi isto odgovorno osebo, saj je tako za delovanje občine kot tudi za delovanje režijskega obrata odgovoren župan občine Bloke. Taka organizacija občinske uprave je za slovenske razmere precej specifična. Smo namreč ena redkih občin v Sloveniji, ki od letošnjega sep-

tembra dalje vse obvezne javne službe izvaja preko režijskega obrata.

Režijski obrat občine Bloke je že ob ustanovitvi v upravljanje in vzdrževanje prevzel večino občinske infrastrukture, saj od takrat upravlja z javnim vodovodnim sistemom, javnimi potmi in lokalnimi cestami ter javno razsvetljavo in občinskimi stanovanji. Po letu 2007, ko smo začeli z gradnjo kanalizacijskih sistemov za odvajanje komunalnih odpadnih voda in postavitvijo čistilnih naprav, je režijski obrat v upravljanje in vzdrževanje prevzel tudi to infrastrukturo.

Letošnjo jesen je v izvajanje prevzel tudi obvezno javno službo ravnanja s komunalnimi odpadki. Do prevzema je na območju naše občine te storitve opravljalo JP Komunala iz Cerknice, in sicer na podlagi 10-letne koncesijske pogodbe. V postopku zbiranja novega koncesionarja pa smo prišli na idejo, da lahko tudi to javno službo najugodnejše za prebivalce naše občine opravlja režijski obrat. Za nemoteno izvajanje te javne službe je režijski obrat sklenil izvajalsko pogodbo za zbiranje in odvoz komunalnih odpadkov z JP Komunala Ribnica ter koncesijsko pogodbo za obdelavo in odlaganje ostankov komunalnih odpadkov na odlagališče Barje z JP Snaga Ljubljana. Režijski obrat opravlja organizacijske naloge ter vrši obračun storitev. S temi spremembami smo uspeli storitve ravnanja s komunalnimi odpadki našim občanom po-

ceniti za več kot 30 odstotkov. Cene obvezne javne službe ravnanja s komunalnimi odpadki v občini Bloke so s temi spremembami postale primerljive s cenami v sosednjih občinah.

Režijski obrat večino obveznih javnih služb opravlja tudi bolj racionalno. S tem ustvarja prihranke, od katerih imajo največ koristi prebivalci občine Bloke v obliki nižjih cen komunalnih storitev. Naredili smo primerjavo cen za oskrbo s pitno vodo ter odvajanje in čiščenje odpadnih komunalnih voda. Navedena primerjava je pokazala, da povprečno gospodinjstvo v občini Bloke v primerjavi z gospodinjstvom v sosednjih občinah prihrani 3 do 18 eur, v večini primerov pa več ko 15 eurov mesečno. Primerjava je narejena za porabnika, ki je priključen na vodovodno in kanalizacijsko omrežje in porabi cca. 15 m³ pitne vode mesečno.

Upravljanje in vzdrževanje občinske infrastrukture preko režijskega obrata pa prinaša pomembne prihranke tudi občini, in sicer na postavitvi tekočega vzdrževanja. Te prihranke usmerjamo v obnovo in širitev komunalne in prometne infrastrukture. Na občini Bloke smo prepričani, da je upravljanje in vzdrževanje občinske infrastrukture preko režijskega obrata najbolj racionalna oblika upravljanja, ki je še posebej primerna za manjše občine.

Župan Jože Doles

Foto: Stane Jakopin

Z izgradnjo servisnega objekta za režijski obrat smo pridobili dobre pogoje za kvalitetno upravljanje vzdrževalnih del na občinski infrastrukturi.

Tradicionalni slovenski zajtrk

Bloški čebelarji že od začetka sodelujemo pri tem vseslovenskem projektu. Pobudnik je bila Čebelarstva zveza Slovenije, ki je pet let samostojno organizirala dobrodelno-izobraževalno akcijo »En dan za zajtrk med slovenskih čebelarjev v vseh slovenskih vrtcih«. Akcija je bila namenjena izobraževanju in osveščanju otrok o pomenu čebel in čebeljih pridelkih in je bila izredno pozitivno sprejeta. Leta 2011 so medeni zajtrk podprla nekatera ministrstva in pridelovalci hrane in tako je tretji petek v mesecu novembru postal »dan slovenske hrane«, v okviru katerega poteka »Tradicionalni slovenski zajtrk« v vrtcih in osnovnih šolah. Zajtrk naj bi vseboval kruh iz moke lokalno pridelanih žit, mleko in surovo maslo lokalnega izvora, prav tako jabolka in seveda med domačih čebelarjev. Namen pa je podpiranje oskrbe s kakovostno hrano iz lokalnega okolja ter zdrav način prehranjevanja. Hkrati pomeni podporo slovenskim pridelovalcem in predelovalcem hrane ter ozavešča o pomenu lokalne samooskrbe.

Tudi za letošnji zajtrk smo bloški čebelarji zbrali med. Dva naša predstavnika sta se ga skupaj

Bloška čebelarja skupaj z ravnateljico in županom na zajtrku v vrtcu

z županom in ravnateljico tudi udeležila. Zajtrk v vrtcu z otroki je vedno zelo prijeten in zanimiv. Otroci so obiska čebelarjev zelo veselili in radovedni, saj jim ob tej priložnosti vedno kaj povemo in prikažemo o življenju čebel in delu čebelarjev. Za slovo pa so nam otroci po-

darili lepo poslikane panjske končnice, ki so plod njihove domišljije.

NAJ MEDI!

Stanislav Car

Koncert ansambla Tomaža Rota

Ob izidu svoje prve CD plošče je zadnjo soboto v letošnjem novembru ansambel Tomaža Rota v večnamenski dvorani Bloški smučar v Novi vasi pripravil koncert z gosti. Ta, lahko bi rekli glasbeni spektakel, si je ogledalo skoraj tisoč obiskovalcev, kar pomeni, da je bila dvorana napolnjena do zadnjega kotička. Koncert je

povezoval znani televizijski voditelj Gregor Trebušak. Poleg ansambla Tomaža Rota so nastopali še Kvintet slovenskih deklet, ansambel Jureta Zajca, ansambel Nemir in ansambel Franca Miheliča. Dodatno pa je ta večer popestril humorist Tilen Artač, ki je iz občinstva izvajal salve smeha.

Koncert nam bo ostal v lepem spominu. Še zlasti zato, ker ga je izvedel bloški ansambel.

Bravo, Tomaž!

Zapisal Stane Jakopin

Fotografije: Foto Borut

Polna dvorana na novembrskem koncertu

Kdaj bomo Bločani spet nakupovali v domači trgovini?

KGZ Krpan, ki je poslovala tudi v občini Bloke, se je v začetku letošnjega leta znašla v finančnih težavah. Lastniki zadruga so zato že spomladi zamenjali direktorja, ki naj bi ob pomoči finančnega svetovalca saniral njeno poslovanje. Takoj po nastopu funkcije sem z novim direktorjem opravil več razgovorov. Vsakokrat mi je zagotavljal, da bo zadruga normalizirala odkup kmetijskih proizvodov in delovanje trgovin. Žal so bile to le prazne obljube. Poslovanje se je še naprej poslabševalo, police v trgovinah so bile vsak dan bolj prazne, zaposleni v trgovinah pa nemočni pri reševanju teh razmer. Da je bil problem za naše občane še večji, je KGZ Krpan v tistem obdobju prekinila tudi z opravljanjem potujoče trgovine na območju občine Bloke.

Z namenom, da bi vsaj delno omilili problem oskrbe naših prebivalcev z nujno potrebnimi živili, smo za ponovno vzpostavitev potujoče trgovine s prodajo živil od vrat do vrat poiska-

li novega trgovca. Iskali smo tudi rešitve za čimprejšnjo normalizacijo poslovanja trgovine z živili v Novi vasi. To pa je bilo v tistem trenutku možno izvesti le na način, da se trgovina odda v najem, saj so KGZ-ju Krpan zaradi prezadolženosti dobavitelji ustavili dobavo blaga. S to idejo sem večkrat poskušal prepričati direktorja KGZ Krpan g. Urleba. Poiskal sem tudi potencialnega najemnika, ki je bil pripravljen nemudoma prevzeti trgovino v najem vključno z vsemi zaposlenimi. Žal direktor za te predloge ni bil dojemljiv. Pod nobenim pogojem ni pristal na oddajo trgovine v najem, in sicer z utemeljitvijo, da bo KGZ Krpan sama normalizirala poslovanje trgovine. Zatrjeval je tudi, da trgovine zaradi zakonskih ovir ne more oddati v najem, čeprav je tik pred stečajem podpisal najemno pogodbo, s katero je vse trgovine oddal v najem finančnemu svetovalcu, ki mu je svetoval v postopku sanacije! Na srečo do realizacije tega najema ni prišlo, saj so se te

nameri uprli tudi vsi zaposleni.

Po večmesečni agoniji je bil 27. novembra nad KGZ Krpan razglašen stečajni postopek. Informacija o začetku stečaja je bila sprejeta z odobravanjem in olajšanjem zaposlenih in ostalih, ki so spremljali poslovanje zadruga v zadnjem obdobju. S tem so se namreč odprle nove možnosti za obnovo poslovanja trgovin. Takoj po imenovanju je bil organiziran razgovor s stečajnim upraviteljem, in sicer z željo, da se poišče možnost za čimprejšnjo oddajo trgovine v Novi vasi v najem. Žal postopki oddaje zaradi administrativnih in drugih težav niso stekli tako hitro, kot smo si želeli. Kljub vsemu pa upam, da bo trgovina na Blokah že v kratkem oddana v najem kredibilnemu najemniku, ki bo napolnil trgovske police z nujno potrebnimi živili.

Župan Jože Doles

Foto: Stane Jakopin

Gremo na elektriko

Najbrž ste, spoštovane bralke in bralci, že opazili, da imamo tudi na Blokah javno polnilno postajo za električna vozila. Občina Bloke in Elektro Ljubljana sta na osnovi pogodbe o sodelovanju pri postavitvi polnilne postaje za električna vozila pristopila k njeni izgradnji. Občina Bloke je poskrbela za ustrezno zemljišče in dve parkirni mesti ter izvedla vsa gradbena dela, Elektro Ljubljana pa je dobavil in namestil polnilno postajo skupaj z elektropriključkom ter izvedel priklop. Potencialni uporabniki so preko spletne povezave <https://www.gremonaelektriko.si/> obveščeni o lokaciji, delovan-

ju in zasedenosti polnilnice.

Trenutno je uporaba javne polnilne postaje za vse uporabnike brezplačna. O pričetku zaračunavanja storitve pa bodo uporabniki pravočasno obveščeni s strani Elektra Ljubljana.

Z zaključkom tega projekta je tudi občina Bloke uvrščena na interaktivni zemljevid javnih elektropolnilnih postaj. S tem se je postavila ob bok tistih naprednih občin, ki sledijo najnovejšim rešitvam in potrebam sodobnih in okoljsko naravnanih uporabnikov.

Tekst in foto: Stane Jakopin

Javna elektropolnilna postaja v Novi vasi

**Rok za oddajo člankov
za naslednjo številko
Bloškega koraka
je do ponedeljka,
5. marca 2018.**

December, čas veselih pričakovanj

mag. Andrej Šircelj, poslanec Slovenske demokratske stranke

December je mesec, ko pregledujemo delo, uspehe, pa tudi spodrsnjaje v letu, ki se končuje. Ocenjujemo posamezna področja. Za slovensko kmetijstvo lahko rečemo, da marsikdo razmišlja, ali se mu sploh še splača obdelovati zemljo, ustvarjati na kmetiji, skrbeti za samooskrbo. V zadnjem času so bile uvedene davčne blagajne, ki niso dale pričakovanih rezultatov. Marsikateri manjši kmet se je odločil, da bo opustil prodajo izdelkov zaradi groženj z visokimi kaznimi. Uvedene so bile prevoznice za gozdarje. Predvideno je plačilo davka od katastrskega dohodka, ki bo v nekaj letih poletel v nebo. Žalostno je, da se je v zadnjem desetletju število kmetij zmanjšalo za petino, število ljudi, ki delajo na kmetih, pa za četrtno. Ob tem pa se je skoraj za desetkrat povečalo število birokratskih ovir v obliki zakonov, uredb in pravilnikov. Ste vedeli, da imamo na področju kmetijstva kar 42 različnih zakonov in kar 4040 podzakonskih aktov? Nemogoče je, da bi poznali vse te predpise do potankosti. Zato lahko inšpektor najde kakšno kršitev ali napako pri komerkoli.

Ker razumemo potrebe slovenskega kmeta, obrtnika, gospodarstvenika, položaj družin, smo v odboru za finance pri Strokovnem svetu Slovenske demokratske stranke, ki ga vodim, predlagali več ukrepov za davčno in administrativno razbremenitev.

Želimo bolj pravično davčno obravnavo družin. Po vzoru mnogih držav bomo uvedli družinsko dohodnino. Zakonca oziroma partnerja bosta prejela en skupen informativni izračun dohodnine in na podlagi skupnih dohodkov uveljavljala olajšave. Za nova podjetja predlagamo »davčne počitnice«. Zvišali bomo prag za vključitev v sistem pavšalne obdavčitve in ukinili davčne blagajne. Za uređitev stanovanjskega vprašanja bomo mladim družinam zmanjšali glavnico kredita za 20 % ob rojstvu vsakega otroka. Pri obdavčitvi katastrskega dohodka bomo povečali olajšavo s sedanjih 200 evrov na 500 evrov.

Obljubili smo, da bomo po končani krizi davek na dodano vrednost znižali na predkrizno raven, in sicer iz 22 % na 20 % in iz 9,5 % na 8,5 %. »Obljuba dela dolg« in dano besedo bomo držali.

December pa je tudi čas veselih pričakovanj, praznovanj, želja, sočustvovanj in obdarovanj. Vsem bralcem in bralkam želim vse dobro, blagoslovljen božič, veliko uspehov, notranje sreče in osebnega zadovoljstva v letu 2018 ter ponosno praznovanje dneva samostojnosti in enotnosti.

Kako je glasbenik leta 1938 presmučal Bloke?

Zimski (božični) dnevi na Blokah

Profesor na Glasbeni akademiji v Ljubljani, alpinist in fotograf Marijan Lipovšek, tudi oče mezzosopranistke Marjane, je svoje življenje (1910–1995) posvetil glasbi in planinstvu. Pretežno sam je v vseh letnih časih prehodil ali presmučal naše gore, našel pa je tudi povsem nenavadne samotne poti.

Občuten opis dvodnevne poti okrog božiča 1938 po Bloški planoti je s fotografijama takrat objavil v Planinskem vestniku (»Zimski dnevi na Blokah«), pred časom pa je izšel tudi v knjigi (Marijan Lipovšek: Kje so tiste steze, Modrijan, d. o. o., 2010).

Za mlajše bralce, ki morda nimajo predstave o Blokah v tistem času: tedaj ni bilo še nikjer niti metra asfalta, mnoge s slamo krite hiše (Lipovšek jim pravi kočje) so imele okenca, voda je tekla v glavnem le v vaških vodnjakih, elektrika je malo kje svetila, ceste so pluzili Bločani s svojo živino, ko se jih je dovolj zbralo in je bilo snega toliko, da se je splašalo vleči velik lesen plug. Oriental pa se je popotnik lahko le tako, da je domačina povprašal za pot.

Č

as okrog zimskega solnčnega obrata je najlepši in najtišji za samotnega popotnika. To je čas 'poznege svita in zgodnjega mraka, čas sivega neba, zasneženih potov, nemirnih snežink in rdečega, mrzlega solnca. Tedaj se pogrezne priroda v najglobljo odmaknjenost od življenjskega izraza, v naših dušah pa se rodi tesno pričakovanje in upanje nečesa velikega. Morda je to rojstvo Kristusovo, morda le zunanji videz božičnih praznikov, ki jih praznujemo po stoletnih običajih na svoj posebni način. Čeprav te notranje napetosti ne moremo utemeljiti z nobeno realno duhovno dejavnostjo, nas vendar naše občutje prepričuje, da so vezi duha najbolj sproščene takrat, ko je snovna priroda v najtrdnem spanju. Bolj kakor sicer smo tedaj bližji duhovnemu svetu, bodisi da je pot, po kateri hodimo, religija, bodisi da je ta pot izraz kake druge veje duhovnega sveta. Kmalu po novem letu pa se napetost sprosti in skozi ostali del zime gremo naproti pomladi in vstajenju prirode. V tem posvečenem času sem se odpravil na dolgo smučarsko pot. Bival sem dva dni v

Bloke 1938

zimski prirodi, sredi gozdov in planjav, samcat med nemimi pričami snujoče narave. Za ljubljanskim Krimom mi je bil svet docela neznan. Zdel se mi je že bela lisa na zemljevidu prehojene naše dežele, ki ga neprestano nosim v mislih. Odšel sem torej, da odkrijem, kar mi je neznano. Stavl sem si za nalogo prehoditi svet med notranjsko ind dolensko železnico brez podrobnega načrta in brez specialke. Na sveti dan me je brzovlak potegnil do Borovnice, kjer sem začel svoje romanje.

V mračnem zimskem dnevu so naletavale snežinke. Hitro sem stopal proti Pokojišču nad borovniškim Peklom. Prav samotna je bila pot, še samotnejša se mi je obetala za zadnjimi kmečkimi naselji vrh valovite planote. Skozi vas Padež sem zavil po zamedenem kolovozu na visoki Vinji vrh. Strmo skozi gozd v skromnih vijugah vodi pot in privede na prostrano planjavo, kjer trudoma gazim globoki sneg proti vrhu. Mrzla zima je z meglo izoblikovala na drevju najkrasnejše ivje, da so veje in debla posuta z drobnimi, kristalnimi iglicami. Ne ustaviš se na vrhu, premrzlo veje veter in premrka je pokrajina, da bi se razgledoval. Naglo jo ubereš nizdol po kolovozu, ki te popelje naravnost v malo hribovsko vas Kožljek in skozi njo po strmi vijugasti poti navzdol na ravnico, sredi katere stoji ponosna vas Begunje pod Slivnico.

Prvi počitek, kosilo in oddih. Sprašujem za pot. Stari očanci se čudijo, momljajo v goste brade in neverno gledajo. Končno se eden od njih spomni in mi našteva imena vasi, skozi katere moram. "Oj, daleč so Bloke!" mi pravi, "ne pridete do mraka!" Moj sklep pa je bil trden in kmalu sem bil zunaj vasi na širnem polju. Na desni se je dvigala košata Slivnica. Že drugič jo puščam ob strani, že drugič me pelje pot mimo nje tako naglo, da se ne utegnem pobratiti s kraljico notranjskega sveta, sosedo temnega Javornika onstran Cerkniškega jezera. Hrepeneč pogled jo meri od vznožja do plešastega vrha, kjer brije silen veter. "Na svidenjel!" ji zakličem, "morda drugo leto, prijateljica!"

Po trdi, slabi cesti drse smučke kakor po razpokanem ledu. "Na smučišče, ne na ledišče!" me je nekoč opominjal moj stari profesor botanike, ko me je videl mladega vnetega neumneža, ropotajočega po ledeni poti na ljubljanskem Rožniku. Ni zaleglo, tudi danes ne zaleže glasni opomin ubogih smučič, ki jih trma vlačí po najbolj nemogočem svetu, čez kamenje, les, pesek in led, le po snegu ne. Cesta drži med globokim celcem in vsak čas se nadejam, da bom moral zagaziti vanj; zato ne snamem smučič. Skozi vasi Topol in Podslivnico me vodi pot, v mraku tonejo mimo mene nizke, temne hiše. Tu in tam se zasveti leščerba skozi majhna okna, linam podobna. Iz Podslivnice zavijem v gozd, kjer se kolovoz dvigne navkreber. Kakšna silna tišina! Nema so drevesa, neme so snežene loke, še tišji so mračni prehodi, kjer se strne drevje nad glavo v črno streho. Samota, sveta samota leži nad prirodo, ljubosumno skriva glasove življenja, še veter počiva. Pot se zoži v stezo, steza v gaz, ki so jo izhodile bogve čigave noge, gaz se izgubi v stopinjah. Strmo navzgor vodijo. Sledim bornim sledovom, ki me vodijo čez goli grič do treh, štirih hiš. Sključeno čepe v bregu, visoko zadelane z odmetanim snegom. Selo Hribarjevo. Povprašam za pot. Ženica, ki je prišla na prag, se čudi in sklepa roke. Kar naravnost, pravi, naj grem, čez polje do cerkve, kjer se pravi Ulaka,

in nato v Velike Bloke. Daleč da je in tema me bo podila.

Za menoj je ostalo samotno selo, pred menoj pa leži odprta planota, pokrita s snegom. Na krajih se motno črta senca zasneženega gozda, v dalji pa se spenja planjava v malce dvignjen rob, kjer se prav megleno in nedoločno prikazuje iz mraka cerkev. Tja usmerim svoje smučič in gazim suhi sneg v celo'. Drobne bilke, oblite s plaščem steklenega ledu, zazvenijo, ko udarjam s palico ob nje. Mraz pritiska, na suknjiču se dela ivje in svežina reže v lice. Samotna cerkev na dvignjeni planoti se bliža, ob nje naslonjena se iz mračine prikaže mežnarija, iz katere priključem moža. Z zamahom roke mi pokaže pot proti vzhodu. Tam leže Velike Bloke. "Videli boste luč!" mi pravi.

Brez steze in brez vsakih sledov se širi ravan za cerkvijo, ki leži osamljena sredi snegov, bičana od mrzle burje in padavin. Daleč krog nje ni nobenega sela ne bivališča. Sočustvuješ s samotarko in ji govoriš tolažilne besede, premraženi in premrli. Čez polje gre moja pot k luči, ki sem jo zagledal v daljavi pred seboj. Enakomerno drsim po snegu. Mimo hiti bela odeja, korak za korakom. Nikjer oporišča, da bi se ustavil na njem pogled, nikjer merila za prehojeno pot. Le luč, ki mirno sveti, mi je v oporo, a razdalje do nje ne določiš. Je li uro daleč? Je pol? Ali še dlje? Ne veš in ne misliš več na to, kajti prijetni so enakomerni gibi, brez truda jih opravljaš. Ne vem, koliko sem rabil do vasi. Luč je postala večja, kmalu zagledam hiišo, iz katere sveti, vidim cesto in konje, ki se napajajo pri vodnjaku. Ne sprašujem več za pot. Že vem: kar po cesti dalje, mimo razsvetljenih koč hitim, vas izgine za menoj kakor svetla senca, utrnem se v temino, ki jo obdaja. Toda sedaj sem na cesti, na izhogeni poti, ki me skozi temni večer privede v Novo vas, moj današnji cilj.

V gorki izbi velike krčme kraljuje božič. V kotu stoji smreka, prevlečena z zlatimi trakovi. Veseli smučarski rod, ki se vežba na tečaju, prepeva in zbija šale. Nje-

Ravnik na Blokah 1938

gov Nestor in vodja je Rudolf Badjura, ki mi na mojo prošnjo razloži, kod moram jutri, da pridem najlepše na Travno goro nad Sodražico. Iz megle in temine se je rodil prelep nov dan. Bloke so praznovala sv. Štefana v solncu in v blesteči jasnini. Šele pozno dopoldne sem zavil iz vasi proti severu, na nizke vzpetine, ki se vlečejo vzdolž prostranega polja proti Ravnam. Vrh teh gričev je širok hrbet. Po njem drži smučina v snegu skozi gozd in se ne ozira ne na pot, ne na cesto in kolovoz. Gospod je smučar! Kamorkoli usmeri svoje smuči, povsod mu je svet odprt: gozdovi, loke, ravnine, bregovi. Po mehkem, svežem pršiču neslišno drsim v utrti smučini. Spodaj na desni se odmika za menoj bela Nova vas. Proti vzhodu drži danes moja pot, v neznane predele bloškega sveta. Kakor na valovih me vodi sled po zložnih gričih v konec ravnice, kjer prekrížam cesto, ki drži v Sodražico. Od sani in konjskih kopit steptani, suhi sneg se ne upira smučem, ki naglo zakrmijo po ovinkih navzdol v Ravne. Pri zaledenem vodnjaku poizvem za pot. Čez strmo reber se vije neizhopen kolovoz, ki ga naglo načnem. Že sem gori v strmini, sredi visokih, belih smrek v hladu zimske sence. Čez rob dospem na solnčno ravnico, kjer leži vas s prečudnim imenom Betonovo. Odpočijem se pri kmetu, ki je gostoljuben, kakor zna biti naš vljudni, ponižni in dobri seljak. Čas pa priganja. Solnce je toplo, zrak mehak in prijeten. Kratko slovo in že gazim zložni kolovoz proti Celemu hribu. Širok breg se vzpenja pred menoj, pregledaš ga skoraj do vrha. Pasovi smrek in grmičja segajo med snežene poljane, ki široko valove nad globeli. Jasnina in toplina plavata nad njimi. Od drevja padajo otajene kepe snega, suha in topla so debela na prisojnih straneh. Sivo lubje je prepojeno z lučjo modrega neba in svetlega solnca. Kdaj nam neki sije solnce tako jasno? Znamenje za preobrat je v zraku! Kajti gorkota in svetloba sta najlepši takrat, ko seže čez našo deželo jug z jasnine, znanilec težkih oblakov in deževnih pljuskov. Vonjal sem ga v zraku, videl na vejah, čutil v gorkih žarkih, le moje smuči so drsele kakor prej, enakomerno in nemoteno. Ni se jih prijemal sneg, gori do Celega hriba sem složno romal, veseleč se pokrajine in vedrega neba.

Triangulacija kaže na širokem vrhu najvišjo točko prostrane gore. Korenine podrtih dreves mole iz tal med skalami in snegom. Obsežen razgled se odpira na vse strani. Prav pod seboj vidiš na severovzhodu cerkvico na Gori. Na zapadu in jugu leže bloški hribi, porasli z

Bloški domačini na
smučeh

belozelenimi gozdovi, katerih opojni zrak vonjaš prav do vrha. Tam daleč, daleč na severu pa zagledaš Savinjske Alpe, kakor drobcen posnetek veličastne slike, ki jo vsak dan gledaš iz Ljubljane.

Prav iste so oblike; saj se smer pogledu ni skoraj nič izpremenila, le majhne in nežne, kakor pritlikave se zde daljne gore. Sedaj vem: tam na severozapadu se izgublja v neskončnih gozdovih nekje med poraslimi vrhovi Krim. Stojim na svetu, katerega preiskati je bila moja največja želja. Daleč na jugu sem in gledam čez obširno, valovito hribovje, čez Mokrec in nevidno ljubljansko Barje, čez Savsko polje, ki ga le lahno označijo črte pod gorami, komaj sluteno pa ga prikaže zračna globina med vrstami ravnin in vzpetin, ki se nizajo tja do meja razgledu, do belih snežnikov v silni daljavi. Prezgodaj sem se moral posloviti od tihega vrha. In če bi ostal tam do večera, še bi mi bilo težko, da moram proč. Navzdol v vas Goro zasmučam in po poti ob strmem hribu dalje do široke ceste, ki vodi iz Sodražice v Loški Potok. Ob cesti stoji samotna hiša, ki se ji pravi Na Vagovki. Kakor meja med Notranjsko in Dolenjsko se mi je zdela ta cesta, ki se ti vidi kar cesarska po vseh ozkih, zamedenih in razritih poteh, katere prehodiš do nje. Nekaj korakov navzgor in že te izvalbi ozka steza na levo v gozdnato reber. Gorki jug je završal čez bregove in spremenil stih, živi sneg v vode, težko snov, po kateri so smuči le s težavo drsele.

Čez odprte, zasnežene senožeti sem romal mimo šopov grmovja in redkih dreves še po dolgi poti na Travno goro. Tam nisem strpel v krčmi. Po strmih vijugah sem naglo prismočal v Sodražico, kjer sta me sprejela megla in mraz. Tako prihaja jug nad našo deželo: najprej se vleže nad hribovje, potem se splazi v dolino. Še šest kilometrov po cesti v črni temini do postaje Žlebič, nato me je vzel vase kočevkar. Konec velikega obroča se je strnil z začetkom. Spoznal sem prelep kos naše zemlje.

Marijan Lipovšek

V prvi triadi spoznavamo tehnične poklice

V PRVEM RAZREDU SMO SPOZNALI KAR DVA POKLICA:

FRIZERKO IN POLICISTKO

Skupinska fotografija z Anino mamico Brigito Zgonc, ki nam je predstavila poklic frizerke. Vsak učenec ima v rokah nek frizerski pripomoček.

Eni oblečeni v policijska oblačila, drugi pokriti s policijskimi pokrivali, tretji pa imajo v rokah posamezne policijske pripomočke. Skupaj z Matejevo mamico Tanjo Žele, ki nam je predstavila poklic policistke.

Učiteljica Barbara Širaj in vzgojiteljica Martina Ivančič

DRUGARJI SMO SPOZNALI POKLIC CVETLIČARKE

S pomočjo Matevževe mamice Dragice Okorn smo izdelali čudovite no-voletne aranžmaje. Sedaj krasijo naše domače jedilne mize.

Učiteljica Petja Ilejšič

GOZDAR SE JE PREDSTAVIL V TRETJEM RAZREDU

Učencem tretjega razreda je Matej Černe predstavil poklic gozdarja. V ta namen je prišel v gozdarskih oblačilih z vso pripadajočo opremo.

Helena Šivec

Voščilo

Spoštovani starši, občanke in občani Blok!

Prihaja najlepši čas v letu, božič. Pričarajte si vso lepoto in čarobnost božičnih dni.

Leto 2018, ki na vratih čaka, naj bo zdravo, zabavno, iskriivo, zanimivo, uspešno, predvsem pa nepozabno.

Otroci in zaposleni v šoli in vrtcu
Toneta Šraja Aljoše Nova vas
Milena Mišič
ravnateljica

ZJUTRAJ NA OKNO TRKA ZIMA

*Zjutraj na okno trka zima.
Povabi me, da se greva igrat.*

*Jaz z veseljem ji ustrežem,
greva delat snežni grad.*

ZJUTRAJ SONCE SIJE MI

*Zjutraj sonce sije mi,
jaz pa vstati nočem
treba bo – šola bo.*

*Ko pa šola se začne,
treba ti poslušat je.*

*Ko pa šola se konča,
hitro jaz sem spet doma.*

HITRO PRIDI NA ZABAVO

*Hitro pridi na zabavo,
tam zapleši kot za stavo.*

*In najej se sladkarij,
da vesel boš tudi ti.*

Eva Jernejčič, 3. razred

Mavrična Drobtinica

Ves čas smo imeli obiskovalce.

V meglo zavito jutro nas je pospremlilo v čudovit jesenski sončen dan, ki smo ga popestrili s sedaj že tradicionalnim dogodkom Drobtinico. Prostovoljci smo že zelo zgodaj zavihali rokave in začeli s pripravljanjem stojnice. Zasuli smo jo s kruhom, ki ga je doniralo podjetje Mercator, ter z mnogimi dobrotami, ki so jih pripravili učenci osnovne šole Toneta Šraja Aljoše pod vodstvom različnih učiteljic, članice sekcije bloških gospodinj Zarja, učiteljice in nekateri posamezniki.

Počasi so začeli prihajati prvi obiskovalci, ki so nas toplo sprejeli in nam vlili pogum za nadaljnje delo. Čez celo dopoldne so se vrstili ljubitelji naših dobrot ter nas razveseljevali s svojim prispevkom ter s pohvalami za lepo in bogato pripravljeno stojnico. Obiskali so nas starši, stari starši, učiteljice z učenci, vzgojiteljice z otroki in drugi krajanter tudi gospod župan Jože Doles in gospa ravnateljica Milena Mišič, ki nas prideta vsako leto z veseljem pogledat in podpret naše delo.

Delali smo pridno kot mravljice, uživali v slastnih palačinkah gospe Pie Pakiž, prisluhnili predstavitvi o oživljanju ljudi in bili veseli pomoči prostovoljcev Rdečega križa. Hvala vsem, da ste vsako leto pripravljene našim učencem in krajanom omogočiti tako čudovito izkušnjo.

V osnovi je ta akcija namenjena zbiranju sredstev za učence, ki potrebujejo pomoč, a v praksi se je izkazala za mnogo več. Učenci spoznava jo pomen medsebojnega sodelovanja, urijo organizacijske sposobnosti, učijo se pripravljanja različnih pekovskih peciv, delijo svoje pretekle

Prostovoljci Drobtinice

izkušnje s peko in izdelovanjem drugih izdelkov, razmišljajo o nadgradnji svojega dela, se učijo dekorirati, razvijajo svoje komunikacijske sposobnosti in še bi lahko naštevali. Povzamemo pa lahko, da se vsestransko in celostno razvijajo za življenje.

Prav zato je lepo in prav, da njihov trud in delo cenite, spodbujate in jim s svojim obiskom na stojnici potrdite, da je njihova pot prava. Učenci se vašega obiska zelo veselijo in komaj čakajo, da se akcija prične. Tudi tokrat so Vas bili zelo veseli in bodo še kar nekaj časa govorili o tem, kako je potekal ta dan. In za to veselje ter nasmehe na njihovih obrazih ste zaslužni prav Vi, dragi obiskovalci in obiskovalke naše stojnice, ter vsi, ki nam stojite ob strani pri izvedbi Drobtinice in brez katerih vsega tega ne bi mogli izvesti. Prav posebna hvala gre tudi gospe ravnateljici, Mileni Mišič, ki se zaveda pomena take akcije za naše učence in javno dobro ter nam vsako leto znova omogoča, da se ta projekt ohranja in vse bolj cveti.

Obljubimo, da se bomo trudili še naprej in vas navduševali z izvirnimi idejami, ki bodo bogatile našo stojnico v prihodnjih letih.

Jesen nam je postregla z mavrico toplih barv, Drobtinica pa nas je obdари la z mavrico prijetnih občutij.

Še enkrat najlepša hvala za vašo podporo in nasvidenje naslednje šolsko leto.

Prispevek pripravila: Ksenija Brus

Drobtinico sta obiskala tudi ravnateljica in župan.

Zunaj že močno sneži,
mraz pod škorenjčki ječi.
Lička naša so rdeča,
vemo, da to je zdravja sreča.
Kapice pokrijemo
in se v bunde skrijemo.
Očke naše se iskrijo,
ko izpod kapic teh žarijo.
Toplo naše je srce,
ker božič približuje se.
Smrečice bomo okrasili,
jim svetlobo podarili.
Zato kar tukaj in zdaj,
nič ne vprašajte, zakaj,
srečo mi vam zaželimo
in da bi vas leto sladko obdarilo.

Drugarji z učiteljico
Petjo Ilejšič

Znanje različnih jezikov povezuje

Evropski dan jezikov, ki ga obeležujemo 26. septembra, je dan, s katerim želimo spodbuditi zavedanje o jezikovni in kulturni raznolikosti ter povezovati različne narode. Svet nam je vse bolj na dlani, zato je dobro, da poznamo kakšen tuji jezik in si tako omogočimo lažje sporazumevanje z različnimi narodi.

Poleg tega na ljudi naredimo vtis tudi s svojim obnašanjem, ko pokažemo, da poznamo njihovo kulturo in jo spoštujemo. Naši sodelavci so zelo veseli in navdušeni, če nas slišijo spregovoriti v njihovem jeziku. Prav tako pa smo veseli tudi mi, če zna kdo našega. Zato smo lahko zelo veseli, ko slišimo, da se naši priseljenci npr. v Ameriki in na drugih celinah močno trudijo za ohranjanje našega jezika in kulture. Pa to ni vedno lahko.

Tudi na osnovni šoli Toneta Šraja Aljoše v Novi vasi se zavedamo pomembnosti ohranjanja svojega jezika in obenem znanja tujih jezikov

za našo prihodnost. Tako smo letos že z našimi najmlajšimi učenci oza-vestili pomen znanja tujih jezikov in ga obeležili z zapisom pozdrava v različnih jezikih in z obiskom naših učencev, ki znajo kakšen tuji jezik. Učenci so ponosno stopili pred učence drugih razredov in z njimi delili svojo izkušnjo. Obiskala nas je učenka, ki zna makedonsko, učenec, ki se uči nemško, učenec, ki zna nizozemsko, in učenka, ki zna rusko. Poslušali smo nizozemsko pravljico, rusko pesem, nemško poezijo in makedonsko basen. Učenci so nam z veseljem predajali svoje znanje, mi pa smo z velikimi ušesi prisluhnili predstavljenemu. Na koncu smo se za slovo tudi pozdravili v tujih jezikih.

Srečanja so bila prijetna, v nas pa se je porodila želja, da bi v prihodnje kaj več izvedeli o kulturi posameznih narodov.

Ksenija Brus

Medgeneracijsko druženje

V oktobru smo imeli športni dan za učence 2., 3., 4. in 5. razreda. Mesec oktober je mesec simbioze, zato smo na pohod povabili tudi naše bloške upokojeence. Vabilu so se prijazno odzvali. Šli smo na Belovko, to je hrib nad Studencem.

Zbrali smo se pred šolo. Po kratkih navodilih smo se odpravili. Pot nas je vodila čez Faro, pod Hudim Vrhom v Topol in na Javoršice, od koder

Skupaj gremo na pot.

smo se povzpeli na cilj. Opazovali smo naravo, plahe srnice, jesenski gozd, spoznavali bloške vasi in okoliške vzpetine. V ozadju se je ponosno kopičil tudi Triglav. Na Belovki smo pomalicali in pot nadaljevali do Studenca. Tam smo opazovali Sarine konje in njeno dresuro. Na lepem vaškem igrišču pa smo odigrali prijateljski nogomet. Nato pa čez Veliki Vrh do šole, kajti izogibali smo se glavne prometnice.

Druženje z izkušenimi pohodniki je bilo prijetno, bili smo dobra družba, veseli smo se vrnili domov. Želimo si še nadaljnjega medgeneracijskega sodelovanja. Za tokratno druženje pa se upokojeencem prav lepo zahvaljujemo.

Pavla Ponikvar
vodja športnega dne

Športno-ustvarjalne jesenske počitnice

Zavod ORON, Športna zveza Loška dolina, Zavod Ars Viva, Javni zavod Snežnik, Zavod Jezerski hram in Šahovski klub Loška dolina so med jesenskimi počitnicami organizirali brezplačne športne aktivnosti in ustvarjalne delavnice v osnovnih šolah v Novi vasi, Starem trgu in Grahovem. Otroci so se udeležili različnih športnih panog. Ustvarjalne delavnice pa so potekale na temo pravljice o medvedu, kjer so se preizkusili v izdelavi papirnatih lutk, snemanju zvočnih efektov in uprizoritvi pravljice.

Izvedba aktivnosti poteka v okviru LAS Notranjska, operacije Aktivacija ustvarjalne družbe. Naložbo sofinancirata Republika Slovenija in Evropska unija iz Evropskega sklada za regionalni razvoj. Tudi med zimskimi počitnicami bodo projektni partnerji organizirali tovrstne brezplačne počitniške dejavnosti, zato, otroci, vabljeni, da aktivno preživite svoj prosti čas.

Janez Sterle

V prvem razredu smo risali vremenske pojave

DEŽEVEN DAN

Dežek pada tip, tip, tip, moči polje, moči hrib ... (M. Voglar)

Padanje dežja smo upodobili z risanjem različnih črt in pik z brisalcem črnila na liste, ki smo jih predhodno premazali s črnilom.

Zala

Lana

Rebeka

Samo

Matej

Enej

BELE SNEŽINKE

Bele snežinke, zvezdice bele, padajo, padajo, tiho z neba ... (A. Černejeva)

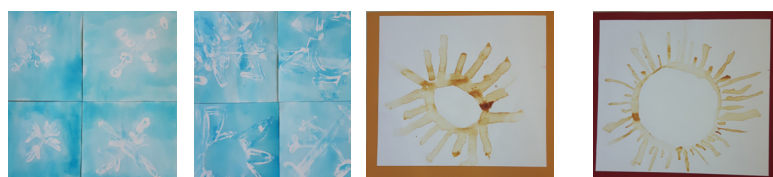
S tempero narisane, z modrim tušem prevlečene, pod vodo sprane – tako mehke, tako nežne.

Učenci prvega razreda imamo najraje, ko zapade veliko, veliko snega. Kakšno vreme pa imate najraje vi?

Tija

Ana Kaja

Žan

Žiga

Jakob

Ema

ZLATO SONCE

Sij, sončece, sij, nikdar se več ne skrij ... (Ljudska)

Ko posije ljubo sonce, nas razveseli s svojimi žarki. Njihovo toploto smo dosegli z oranžno rjavo barvo. Pokazala se je, ko smo sonca, narisana z limoninim sokom, prelikali z vročim likalnikom.

Živa

Anže

Adam

Ana

Mentorici: Barbara Širaj in Martina Ivančič

Spoznavali smo različne poklice

V začetku decembra smo imeli na šoli prav poseben pouk. Spoznavali smo poklice; nekatere v delavnicah, na delovnih mestih, druge pa s predstavitvami v šolskih razredih.

OGLEDE SO NAM OMOGOČILI:

Družina Kraševc s Studenca – ogled avtoservisne delavnice, uporaba računalniških testerjev, komore za barvanje avtomobilskih delov.

Ervin Kraševc – ogled mizarske delavnice, predstavitev in delovanje strojev, svoje delo, izobraževanje in seveda izdelavo pohištva.

Frizerka Jožica Mihelič v svojem frizerskem salonu – oblikovanje pričesk, pripomočke in znanja, ki jih potrebuje za uspešno delo, s katerim sledi modnim trendom.

Danijel Ivančič – ogled mizarske delavnice, strojev, izdelave vrat, poklicno izobrazbo in svoje delo.

NEKATERE POKLICE SMO SPOZNAVALI NA PREDSTAVITVAH V ŠOLI

Poklic agronoma nam je predstavil Uroš Čelebič. Zanimivo je bilo poslušati o mnogih znanjih, ki jih potrebuje kmetovalec pri svojem delu, od dela z živalmi do rastlinske pridelave.

Poklic ortodontke nam je predstavila Maša Farkaš. Prinesla nam je raznolike pripomočke in predstavila njihovo uporabo.

Gozdarski poklic nam je nazorno, ob fotografijah in prijetni razlagi predstavil Janez Škerbec iz ZGS Stari trg.

Navdušeno smo poslušali predstavitev poklicnega gasilca Andreja Tratnika, ki nam je iz izkušenj predstavil mnoge primere svojega dela na terenu, potrebna znanja, veščine in pripomočke.

Zanimiva sta bila tudi reševalca Boštjan in Teo iz ZD Cerknica, ki sta nam razkazala rešilni avto, vse pripomočke, uporabo in zanimivo pripovedovala o svojem delu.

Iskrena hvala vsem, ki ste se odzvali vabilu za sodelovanje z našo šolo, da ste si vzeli čas in našim otrokom popestrili spoznavanje različnih poklicev.

*Anica I. Zabukovec vodja dneva
strokovni delavci OŠ Toneta Šraja Aljoše*

Spoznali smo tudi delo optika. Predstavila nam ga je Vesna Dragolič iz optike Vesna Cerknica.

Kamin

Jesen je iz vseh vetrov k nam prinesla mnogo idej, s katerimi bi lahko še malo popestrili delo pri neobveznem izbirnem predmetu tehnika. Zmagala je ideja o „gradnji, kamina, ki naj bi nam polepšal hladne zimske dni. Delali smo in delali, se trudili in mučili ... in sedaj je tu pred vami naš ...

KAMIN

*Je med nami hudi mraz,
zebe mene, zebe vas.
Da nas zeblo več ne bo,
smo zgradili čudo to:*

*iz papirja, moke in idej,
zrasel je kamin. Pogled!
Zdaj ob njem se „grejemo“,
mrazu pa se smejemo.*

Anica S.

Učence in učenci 4. in 5. razreda ob toplem kaminu

Blaž Mikuljan

Blaž Mikuljan iz Nove vasi je diplomiral že leta 2012, vendar je novica šele sedaj prišla na uho Bloškega koraka.

Diplomiral je iz geofizike, naslov njegovega diplomskega dela pa je Geofizikalne raziskave na območju južnega portala T1 na železniški progi Divača – Koper. Z diplomom je tako uspešno zaključil visokošolski strokovni program na Oddelku za geotehnologijo in rudarstvo na Naravoslovnotehniški fakulteti.

Sklep okoliščin je botroval temu, da se je na ta študij vpisal le zaradi študentskega statusa. Zaradi radovednosti se je predavanj udeležil in ugotovil, da je študij zaradi velikega deleža tehniško usmerjenih predmetov navkljub vsemu kar zanimiv. Brez težav je opravil s predmeti, ki temeljijo na matematiki, fiziki in mehaniki. Terensko delo je bil dvorezen meč, saj je bilo kar naporno. Proti koncu študija je spoznal, da to ni tisto, kar bi rad počel vsak dan. Kljub temu je vse predmete in diplomu le spravil pod streho.

Med pisanjem diplomske naloge ga je vedno bolj vleklo k razvoju programske opreme. Z zelenim vpisom na magistrski program fakultete za računalništvo in informatiko ni imel sreče, saj ni bil sprejet, ker je imel kot študent druge fakultete premalo točk. Blaž tudi tokrat ni ostal križem rok in je že med pisanjem diplomske naloge obiskoval in zaključil poklicni tečaj računalništva v Kranju, ki mu je prinesel naziv tehnik računalništva.

Malce "hecna" poteza vračanja v srednješolske klopi po zaključku študija se mu je obrestovala. Nabral si je dovolj znanja, ki ga je nato doma še nadgrajeval. Kmalu se je kot razvijalec programske opreme zaposlil pri Comtrade, tri leta pozneje pa pričel z delom pri Outfit7 (v slovenski podružnici Ekipa2), stvariteljih svetovno znanega Talking Tom-a.

Čestitamo!

Alenka P. Gornik

Nuša Mikuljan

Nuša Mikuljan iz Nove vasi je letošnjega junija postala doktorica znanosti.

Doktorirala je na Fakulteti za matematiko in fiziko Univerze v Ljubljani. Z doktorsko disertacijo z naslovom »Metoda križne entropije za ocenjevanje nelinearnih funkcij parametrov v Bayesovem VAR modelu« je uspešno zaključila interdisciplinarni doktorski študij Statistika, modul: Matematična statistika. Disertacijo je pripravila in zagovarjala v angleškem jeziku. V njej je pripravila algoritem za pomembnostno vzorčenje z metodo križne entropije in ga uporabila za napovedovanje makroekonomskih podatkov.

Za nadaljevanje študija se je odločila, ker jo zanima delo s podatki, zato ji je bil študij statistike pisan na kožo. Malo ji je žal, da ni imela

sošolcev, saj je bila edina v letniku. Nekaj predmetov je sicer obiskovala z višjim letnikom, tako da ni bila vedno čisto sama. Vesela je, da je imela priložnost prisluhniti tudi gostujočim predavateljem.

Nuša trenutno dela v zavarovalništvu, kje lahko še naprej razvija in nadgrajuje pridobljeno znanje in pridobiva izkušnje. Doktorat je sicer opravljala ob delu, delodajalec pa jo je pri tem spodbujal.

Zaveda se, da imajo mladi intelektualci na splošno več možnosti za boljšo zaposlitev in razvoj v tujini, vendar nje delo onstran naših meja ne mika. Prepričana je, da ima pri nas dovolj možnosti za zaposlitev in razvoj, poleg tega si je tu ustvarila družino in ji je naša Slovenija všeč. V tujino bi odšla le, če bi bila primorana v to.

Iskrene čestitke!

Alenka P. Gornik

Mladi smučarji tekači na pripravah na Pokljuki

Z več moči smo hitrejši.

Po čaju še skupinski posnetek

To smo mi najmlajši, žal, ne vsi.

Smučarji tekači Olimpije BLOKE so se konec avgusta na Pokljuki udeležili skupnih priprav mladih slovenskih tekačev v organizaciji Smučarske zveze Slovenije. V štirih dneh treninga je bil poudarek na moči tekmovalcev in motoriki, obvezne so bile tudi imitacijske vaje. V tem času smo lahko primerjali kakovost poletnega dela naših tekmovalcev s kakovostjo ostalih društev. Ocena in analiza priprav bo koristila pri odpravi pomanjkljivosti in pripravi kakovostnega programa treningov do prvega snega.

F. Matjaž

Foto: Lara Milavec

Z vsakim zavojem gre bolje (imitacija).

Da bo pozimi lažje (imitacija).

Nismo samo tekmovalci, ampak tudi prijatelji.

OPRAVIČILO

Pripis uredništva:

Prispevek bi moral biti objavljen že v prejšnji izdaji glasila, pa je po pomoti izpadel, zato ga objavljamo sedaj. Avtorju prispevka se za to opravičujemo.

Regijsko tekmovanje odraslih pevskih zborov v Zagorju ob Savi

Srebrno priznanje Vokalni skupini Diva

KAKO STRNITI MISLI IN MOČNA OBČUTJA OB TEM DOSEŽKU?

Po vrsti. Pred sedmimi leti je Vokalna skupina Diva na Blokah nastala iz želje in nuje po prepevanju v dekliški pevski skupini. Najprej je združevala dijakinje in študentke, ki jim je petje kmalu postalo prijetna sobotna obveznost. Nekaj začetne treme in skrbi zaradi pozabljenih besedil na nastopih pevkam ni vzelo poguma. Vztrajnost in srčnost, glavno lepilo skupine, je prineslo pevkam mnogo izzivov in predvsem veliko lepega. V sedmih letih delovanja je pevska skupina prerasla okvire dekliškosti in sto-

pila v velike čevlje ženskih komornih zborov. Pevke zdaj že lahko izpostavijo svoje najlepše trenutke, ki so jih doživele na različnih koncertih, gostovanjih in druženjih. Velik pogum je bil potreben za organizacijo prvega samostojnega koncerta v Zelšah in za prva gostovanja v Rodiku, Rašici in Ilirski Bistrici. Vsak naslednji korak je bil lažji in podprt z izkušnjami. Nekaterim se je v spomin vtisnilo posebno doživetje ob vaškem vodnjaku v Ravniku, drugim prijetna druženja z domačimi pevci Mešanega pevskega zbora Bloke in Lovskega pevskega zbora Martin Krpan. Vse se rade spomnimo koncerta ob petletnici delovanja in sodelovanj z različnimi gosti. Pokukale smo tudi »čez planke«, v globine

Postojnske jame, na Hrib v Loškem Potoku, v mrzle jaslice v Gradežu, na Tabor v Cerknici, v bližnje Velike Lašče in oddaljeno Bohinjsko Bistrico. Letošnja zgodba se začneja in hkrati zaokroži z največjim dosedanjim izzivom, ki ga je pred pevke in zborovodkinjo postavil strokovni spremljevalec območnih pevskih revij skladatelj Tomaž Habe. V skupini je prepoznal kvaliteto in pogum ter ji priporočil sodelovanje na regijskem tekmovanju odraslih pevskih zborov. Javni sklad za kulturne dejavnosti prireja vsakoletne območne revije odraslih pevskih zborov in občina Bloke se lahko pohvali kot dober soorganizator mnogih tovrstnih srečanj. Območna revija je nadgraje-

Foto: Vito Primožič

Vokalna skupina Diva, Zagorje ob Savi, 19. 11. 2017

Foto: JSKD Zagorje ob Savi

Podelitev priznanja, Zagorje ob Savi, 19. 11. 2017

Samo tebi lahko povem!

Bralna značka za odrasle

Že tretje leto smo se drugi četrtek v listopadu zbrali na »Bralni znački za odrasle«, kot sem poimenovala pogovorne večere.

Mileno Miklavčič, avtorico knjige Ogenj, rit in kače niso za igrače, sem spomladi »zaarala,« da nam pride predstaviti njen drugi del. Ob korajžni zapisovalki intimnih zgodb sem si upala tudi jaz spregovoriti o tabu temi Blok – veliki prisotnosti vojaščine v preteklem stoletju.

Polono Otoničar Pajk, univ. dipl. ped. in prof. slov., sem prosila za pomoč pri vodenju večera in izbiri gostov.

Andrej Mihelčič, defektolog in specialist psihoterapije, nam je nanizal vedenjske

vzorke in reševanje posledic žrtev spolnih zlorab, ki jih srečuje pri svojem delu. Svojo žalostno zgodbo o podtaknjeni drogi in posilstvu je z nami delila Laura Poglajen iz

Šmartnega pri Litiji. To temno plat življenja je primerjala z drugimi predeli sveta Andreja Strle Podobnik, saj je kot uspešna maratonska videla velik del sveta. Pridobljena naziva Slovenka leta 2016 in himalajska princesa sta ji še razširila ta obzorja.

Za vmesne glasbene točke je poskrbel prof. Ivan Zupanc z igranjem na dunajske citre.

Po odzivu publike sodeč smo kljub »težki« temi preživeli kar lep večer. Vabljeni prihodnje leto. »Nismo u Fužinama!« bo nov naslov. Obe Milki, ki sta na Notranjskem znani za tovrstno pomoč, nam bosta pomagali streči ta trd oreh.

Martina Hribar

na z regijskim tekmovanjem, ki se ga lahko vsaki dve leti udeležijo na območnih revijah predlagani in izbrani zbori v šestih regijah Slovenije. Temu izmenično na vsaki dve leti sledi še državno tekmovanje odraslih pevskih zborov v Mariboru. Pevke so novi izziv sprejele in se naučile zahteven program štirih raznolikih pesmi, ki so ustrezale razpisanim pogojem tekmovanja. Komisija je sodelovanje odobrila in s svetlobno hitrostjo sta se odvirtela zadnja dva meseca ob pripravah na tekmovanje. Velik uspeh Vokalne skupine Diva v tako kratkem času delovanja je odraz zavzetega dela in spodbudnega okolja, v katerem delujemo. Tu mislim na tradicijo zborovskega petja, ki ga že več kot štirideset let goji Kulturno društvo Bloke in ga podpira tudi Občina Bloke. In ne nazadnje, tega uspeha ne bi bilo mogoče doseči brez naših zvestih poslušalcev in podpore naših družin.

Veliko veselje in izjemen glasbeni užitek je voditi tako zavzeto in prijetno pevsko skupino.

Irena Cundrič Iskra, zborovodkinja

POT DO SREBRA

Vložen čas in trud se slej ko prej poplačata. Čeprav predstavlja prepevanje enkrat tedensko za Dive bolj hobi in zabavo, pa udeležba na tekmovanju pomeni odgovornost. In tako smo se je tudi lotile.

V novo pevsko sezono smo zakorakale zelo resno. Članice vokalne skupine Diva smo se septembra zavezale k upoštevanju kodeksa desetih zapovedi. Po novem skrbimo za višjo kvaliteto petja in na vaje ne zamujamo, kar že potrjujejo zadnji uspehi. Poglobljeni izračun naše zborovodkinje pravi, da če začnemo z vajami deset minut prej, to v dveh mesecih

prinese dodatno vajo. Modro, kajne? Končno začenjamo z vajami »točno okoli« 19.00, kar je svojevrsten uspeh.

Zadnja dobra dva meseca pred tekmovanjem smo prepevale štiri pesmi. Tudi pred območno revijo, ki je potekala spomladi, smo prepevale skoraj iste pesmi. Tako rekoč že celo leto pojemo štiri pesmi. Si lahko predstavljate?! Celo na celodnevni intenzivni pripravi pred tekmovanjem je bilo tako. Glede na povedano bi si zaslužile zlato, a vendar ni tako enostavno. Ni dovolj zgolj prepevati. Umetnost se skriva v tem, da moraš slediti notnemu zapisu, ki ti narekuje, kako mora vsaka nota v pesmi zveneti. Hkrati je potrebno pesem občutiti, začutiti in pravilno glasovno uravnovežiti. Na vajah smo se za to velikokrat snemale, zborovodkinja Irena je posnetke kritično ocenila, seveda dobronamerno. Tako so pesmi zvene vedno boljše.

Na tekmovanje v Zagorje nas je peljal šofer

Vojko s svojim minibusom. V Delavskem domu v Zagorju nas je naša hostesa odpeljala v prostor, kjer smo lahko še vadile in se nadvse lično uredile za nastop. Čakanje pred nastopom je vsakič posebno doživetje. Vsaka doživlja svoje občutke nekoliko drugače. Trudimo pa se, da skupinski duh naravnamo na sproščeno in pozitivno. Tako je bilo tudi tokrat. Akustična dvorana je bila na naši strani. Peti na odru je bilo enostavno lepo. Zdi se mi, da smo na tremo kaj kmalu pozabile in se kot skupina počutile suverene.

Po zaključku prve tekmovalne skupine, v kateri smo nastopale tudi mi, smo dobile zaslužen kosilo. Po nastopu smo bile zadovoljne, hkrati vesele in olajšane, da je vse za nami. Sladico pa smo si organizirale kar same. Na poti proti domu smo se ustavile še na Trojanah. Tako smo »misijo« Regijsko tekmovanje super zaključile s srebrom in krofom.

Katja Zgonc

Foto: JSKD Zagorje ob Savi

Vokalna skupina Diva, Zagorje ob Savi, 19. 11. 2017

Slakov Čebelar na Blokah – po naše OMDR

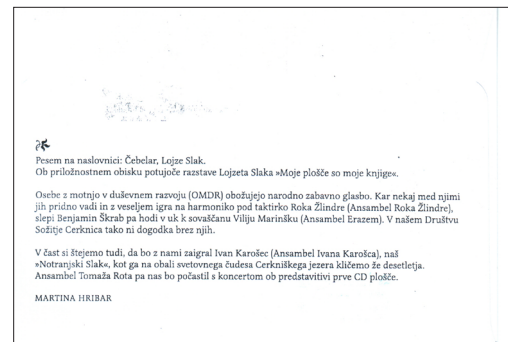
Teden globalnega učenja 2017

V okviru Tedna globalnega učenja 2017 smo kot bodoča NVO prijavili dogodek s ciljem: Inkluzija OMDR (osebe z motnjami v duševnem razvoju) v lokalno družabno življenje. Rdeča nit prireditve je bila narodnozabavna glasba, ki jo ta populacija še kako obožuje. Kar nekaj med njimi jih pridno vadi in z veseljem igra na harmoniko, Klemen Žagar pod taktirko Roka Žlindre (Ansambel Roka Žlindre), slepi Benjamin Škrab pa hodi v uk k sovaščanu Viliju Marinšku (Ansambel Erazem).

V čast si štejemo tudi, da je z nami zaigral Ivan Karošec (Ansambel Ivana Karošca), naš »Notranjski Slak,« kot ga na obali svetovnega čudesa, Cerkljanskega jezera, imenujemo že desetletja. Ob tej priložnosti je bila na obisku

potujoča razstava Lojzeta Slaka »Moje plošče so moje knjige«.

V spomin na ta lepi dogodek smo izdali ovitek z osebno znamko in priložnostnim žigom. V knjižnici pa je bila postavljena filatelistična

razstava – se ve – vse na temo: ČEBELE.

Slakov Čebelar na Blokah – po naše OMDR, bomo ponovili drugo leto, na belo nedeljo.

Martina Hribar

Bloški čebelarji od začetkov do danes

Med od nekdanj velja za odlično živilo in celo zdravilo. Tudi na Blokah je bil vedno visoko cenjen. Podatki iz arhivov Slovenskega čebelarja kažejo na to dejavnost že vse od časov Marije Terezije. Velik vpliv na razvoj čebelarjenja na Kranjskem je imel znani čebelarski mojster Anton Janša. Nekaj podatkov se je ohranilo tudi v arhivih ČD Rakek in dokumentih ČD Nova vas – Bloke. Prav gotovo so se ukvarjali s čebelarstvom že prej, samo zapisano ni bilo. Pogledajmo, kako so se naši predniki na Blokah ukvarjali s čebelarjenjem.

Slovensko društvo za umno čebelarstvo, ki je nastalo nekje v času Antona Janše, je bilo prvo, ki je poskušalo z izobraževanjem in sodobnimi pristopi povzdigniti to dejavnost na višjo raven. Z živili in zdravili se namreč ni šaliti. Zagotovljena morata biti kakovost in pristnost. Vendar je društvo postopno izgubljalo člane in zamrlo. Bilo je slabo organizirano, notranje razklano in razdrobljeno. Precej je k temu dodala politika in seveda velik vpliv germanizacije. K slabemu slovesu pa so prispevali tudi čebelarji sami in mešetarji na čebelarskih sejmih s svojim goljufivim delom. Urednik 'Slovenske čebele', časopisa društva, piše v letniku 1874: »Čuli smo dva čebelarja zelo, zelo tožiti zaradi nepoštenih prodajalcev na sejmu v Kranju. Na prodaj so nekateri dali brezmatične panje, zanikrne in vse tiste panje, ki so se jih doma hoteli znebiti. Kupca so preslepili z različnimi triki. Kazalo je, da je panj odličen, v resnici pa to ni bil. Zato so sejmji na Gorenjskem in tudi na Igu počasi zamrli«. Čebelarji so pozneje sicer še prihajali na sejme, vendar večinoma le zaradi izmenjave izkušenj.

Vendar pa so to leto (1874) v časopisu posebej pohvalili čebele Ložanov, ki so svoje čebele in pridelke pripeljali na sejem na Ig. Tako plemenitih in polnih panjev na sejmu niso videli že trideset let. Boljši so tehtali 40 do 50 funtov, šibkejši pa 20 do 30 funtov. Dunajski funt je tehtal nekaj čez pol kilograma. S takim blagom se Ižanci seveda niso mogli kosati.

ČEBELARJI V 19. STOLETJU

Slovenski čebelarji smo se ponovno organizirano pojavili v tedanji A-O monarhiji leta 1883. V začetku osemdesetih let devetnajstega stoletja se je zbrala skupina sadjarjev in čebelarjev na Kranjskem in začela z ustanavljanjem novega društva, ker so menili, da bodo z združenimi močmi lažje povezali slovenske čebelarje in skupaj s sadjarji povečali število članov. To društvo je nadomestilo dotedanje Slovensko društvo za umno čebelarstvo. Ustanovni občni zbor je bil v Lescah na Gorenjskem v gostilni pri Krištofu junija 1883. Sedež društva je bil na Jesenicah. Gonilna sila iniciativnega odbora in njen prvi predsednik je bil Janez Modic. Društvo je vodil od 1883 do nekega leta 1893, ko je odšel v Ameriko. Leta 1893 je

izšla tudi prva številka Slovenskega čebelarja in sadjerejca (SČ), katere ustanovitelj in urednik je bil.

PREDSEDNIK DRUŠTVA – Z BLOŠKIMI KORENINAMI

J. Modic je bil sicer rojen v Dvorski vasi, vendar je očetova družina izvirala z Blok. Njegov oče Gregor Modic se je priženil v Dvorsko vas. Na Blokah pa sta gospodarila njegova brata – Miha Modic v Novi vas, Matija Modic pa na Bloški Polici. Zato Janeza Modica, prvega predsednika Čebelarsko-sadjarskega društva za Kranjsko, potihoma štejemo tudi za svojega člana (ČD Bloke). Med prvimi člani omenjenega društva je bil tudi Karel Usenik (Rožman) z Velikega Vrha (SČ 1937/5), ki je čebelaril polnih 58 let, torej je čebelaril od začetkov nastajanja društva. Med prvimi člani najdemo tudi tedanjega bloškega župnika Jakoba Koritnika (SČ 1898).

ČEBELARJI V 20. STOLETJU

Društvo je delovalo po podružnicah. Bloški čebelarji so se najprej vključevali v podružnico Rakek, kasneje pa ali v Cerknico, Stari trg ali Grahovo. Zaradi načina organiziranosti Čebelarsko-sadjarskega društva so imele prednost podružnice blizu železniške proge. O svoji podružnici so začeli na Blokah resno razmišljati šele leta 1934. Vzrok je tičal tudi v aktivnosti posamezne podružnice. Kjer so našli več odgovorov, tja so se povezovali. Zanimivo je, da so bili problemi, ki so trli čebelarje tedanjega časa, podobni kot danes. Zdravje čebel, slabe letine, nova tehnologija, problemi paš, kakovost čebeljih pridelkov in drugo.

Med prvimi zapisi o delu bloških čebelarjev najdemo zapis (SČ junija 1905), kjer je navedeno, da se je leta 1905 predavanja g. Udoviča v Starem trgu udeležilo mnogo čebelarjev z Blok; da je v podružnici Cerknica 1913

navdušeno čebelaril (neznan) čebelar iz Lužarjev.

Po prvi sv. vojni so bili bloški čebelarji vključeni v podružnico Grahovo. Da so bili bloški čebelarji dobri in uspešni, vidimo tudi po zapisih o tedanjih čebelarskih sejmih na Igu (ŠČ 1925), saj so tja prihajali s svojimi izdelki v večjem številu. V ŠČ iz leta 1937/5 najdemo prvi zapis, da je podružnica Bloke štela 12 članov. Podrobnejših podatkov o nastanku podružnice Bloke nimamo. To letnico vodimo kot začetek rednega in organiziranega dela Čebelarskega društva Bloke. Ideja o ustanovitvi je bila sicer podana že leta 1934, uresničena pa julija 1937. Dokaj uspešno je podružnica delovala do druge sv. vojne in leta 1944 zamrla.

V arhivih našega društva najdemo še nekaj imen znanih Bločanov. Brez zamere, če sem koga izpustil. Vemo, da so tedaj čebelarili: Drobnič Anton s Hudega Vrha (od 1920), Intihar Franc s Hribarjevega (1920), Zidar Janez s Škrabčevega (od 1920), Baraga Jože z Zavrha (od 1922), Marolt Franc iz Zakraja (1926), (Žgajnar) – Rot Janez z Benet (1928), Jaklič Jože iz Ravnika (1928) in Anzeljc Matija z Gline (1940).

V društvu bomo veseli vsakega podatka ali fotografije, ki bi oplemenitila in dopolnila naš arhiv.

ČEBELARJI PO 2. SVETOVNI VOJNI

Po drugi svetovni vojni so čebelarstvo na Blokah organizirali v okviru Čebelarske zadruge Rakek, od 23. sept. 1945 pa je začela samostojno delovati preko Kmetijske zadruge Bloke. Leta 1948 je bil v odboru Čebelarske zveze Rakek – Cerknica delegat z Blok tov. Ivan Marolt, bloški podružnici pa je pa je predsedovala tov. Melita Čampa. Na Blokah je tedaj čebelarilo 23 članov.

Leta 1945 so aktivno delovali: Ivančič Primož z Runarskega, Kranjec Ivan s Studenega, Čampa Melita iz Nove vasi, Marolt Janez s Studenca in Marolt Jože iz Nove vasi, (1946), od leta 1947 pa še: Mazij Karel iz Velikih Blok, Krajc Anton z Andrejčjega, Kovačič Štefan s Polšečega, Mramor Lojze s Šivčega (1949).

Leta 1950 so se čebelarjem pridružili tudi: Šraj Alojzij in Marija iz Metulj, Intihar Franc s Hribarjevega, Zgonc Anton z Radleka, Čampa Alojz iz Nemške vasi, Jakope – Šraj Ivana iz Ravnika, Jaklič Jože iz Ravnika (1955).

V naslednjih letih je delo podružnice teklo bolj ali manj uspešno, vendar je konec šestdesetih skoraj zamrlo.

Društvo je bilo ponovno organizacijsko postavljeno na nove temelje leta 1977 in od tedaj uspešno deluje še danes. Od ustanovnih članov tega društva, sedem jih je bilo, je živ še Dušan Holzbauer. Društvo je kot predsednik

Ekipa mladincev PGD Velike Bloke na državnem gasilskem tekmovanju

Ekipi mladincev prostovoljnega Gasilskega društva Velike Bloke se je uspelo uvrstiti na državno gasilsko tekmovanje. Seveda to ni lahka naloga, saj morajo tekmovalci najprej na občinski ravni doseči eno izmed prvih treh mest. Zgodba se ponovi na regijskem tekmovanju. Letos je potekalo na Lesnem Brdu pri Vrhniki. Naši mladinci so zasledli tretje mesto in se uvrstili na državno tekmovanje.

Da se zgodi takšen uspeh, je potrebno veliko truda in prostega časa tekmovalcev in seveda mentorjev. Vsem iskrene čestitke in zahvala v imenu Gasilskega društva Velike Bloke.

Vsem članom našega društva in ostalim prebivalcem občine Bloke pa voščim vesele božične praznike in mnogo uspehov v letu 2018!

Predsednik PGD Velike Bloke
Matjaž Modic

Foto: Matjaž Modic

Mladi gasilci iz Velikih Blok

vodil Matija Anzeljc z Gline, tajnik je bil Vlado Kraševac z Ulake, blagajnik Ivan Ivančič z Runarskega, člani pa so bili: Modic Franc iz Metulj, Knavs Franc iz Raven na Blokah, Gorjup Ivan iz Ljubljane, Zgonc Viktor z Radleka, Jaklič Jože iz Ravnika, Marolt Franc s Studenca, Marolt Alojz z Velikega Vrha, Dušan Holzbauer iz Ljubljane.

ČEBELARJI DANES

Danes šteje društvo 53 članov. Predsednik je že tretji mandat Stane Car iz Nove vasi. Društvo je dobro organizirano. Imamo svoj prapor, na šoli krožek mladih čebelarjev, ki ga kot mentor vodi Rajko Anzeljc iz Nove vasi. Rajko Anzeljc je tudi pooblaščen preglednik medu za Notranjsko in svetovalec novim, pa tudi starim članom s svojim bogatim znanjem. Vključeni smo v akcijo ČZS "Slovenski zajtrk", čez leto organiziramo več predavanj z novostmi iz čebelarske tehnologije, bi-

ologije, o sodobnih ekoloških sredstvih za zatiranje škodljivcev in skrbimo za neoporečne čebelarske pridelke. Med z Blok je povsod cenen zaradi visoke kakovosti in neoporečnosti pri pridelavi, kar je zasluga društva in zavesti njenih članov. Na Blokah najdemo naslednje vrste medu: lipov, cvetlični, smrekov, hojev, včasih tudi regratov.

Društvo ima tudi svoj prapor, ki smo ga ponosno razvili leta 2009. Na praporu imamo izvezenega bloškega čebelarja, ki po snegu prenaša panj na prezimovališče, na drugi strani pa je izvezen zavetnik čebelarjev sv. Ambrož.

Vsako leto v avgustu se zberemo na pikniku in poklepemo o delu, letini in drugih drobnih rečeh, ki naredijo življenje lepo.

Naj medi!

Po zgodovini brskal in zapisal
Dušan Kaplan

Bloški upokojenci

Leto smo zaključili s prednovoletnim srečanjem

Udeleženci telovadbe so v oktobru začeli z zimsko-spomladanskim delom telovadbe, ki je potekala pod vodstvom fizioterapevtke Andreje Brlan vsak ponedeljek od 17.20 do 18.20 v dvorani PGD Nova vas.

Medgeneracijska plesna rekreacija poteka vsak torek in sredo od 19. do 21. ure v dvorani nad knjižnico v Novi vasi. Plesne rekreacije se udeležuje 24 plesnih parov.

Tedenskih pohodov ob sredah se redno udeležuje med 8 do 15 udeležencev.

V začetku novembra se je na petdnevno letovanje v hotel Delfin v Izoli odpravilo 24 udeležencev.

Ljubiteljice raznih vrst ročnih del in spretnosti so bile zelo aktivne. Konec meseca oktobra so izdelovale ikebane, v novembru pa so naredile novoletne voščilnice za starejše in tiste, ki so v domovih.

V novembru smo imeli zelo zanimivo predavanje, na katerem smo dobili veliko nasvetov, zakaj navadni prehlad prepogosto vodi v resne težave.

Postanek v Štanjelu

Na Martinovo soboto je 55 udeležencev napolnilo avtobus in se zgodaj popoldne odpravilo na martinovanje na Vipavsko. Najprej smo se ustavili v Štanjelu, kjer smo imeli voden ogled njegovih znamenitosti in martinovanja na prostem. Po ogledu Štanjela smo se odpravili proti našemu končnemu cilju, in sicer v Brje, kjer nam je prijetno martinovanje pripravila Turistična kmetija Oskar Birska. Domov smo se pripeljali malo pred tretjo uro zjutraj.

Leto 2017 smo bloški upokojenci zaključili s prednovoletnim srečanjem, ki je bilo v soboto 16. decembra v gostilni Miklavčič v Velikih Blokah. Gostilno smo napolnili do zadnjega kotička. Na srečanju smo imeli najprej kosilo, potem pa so najbolj vneti plesalci lahko tudi zaplesali, drugi udeleženci pa so imeli dovolj časa za klepet oziroma druženje.

Anton Perčič

250-letnica rojstva Gregorja Kraškoviča

Prvi slovenski letalec in začetnik balonarstva, dr. Gregor Krašovic (Krashovic), je bil rojen 3. marca 1767 v vasi Studenec na Blokah. Priimek si je v Kraškovič priredil med študijem. V svojem času je bil znamenit zdravnik, specialist za kožna obolenja in zdravljenje spolnih bolezni. Ukvarjal se je tudi s porodništvom in izobraževanjem nosečnic.

S sodelavcem, zdravnikom Mennerjem, sta leta 1808 na Ogrskem spustila okrogel, s plinom napolnjen balon, ki je dosegel višino 400–500 m, kar je opisal tudi v svoji knjigi o zgodovini letalstva, izdani na Dunaju. Avgusta 1810 sta pred številno množico spuščala balone s Praterja. Kraškovič je preizkušal vodikove in toplozračne balone in enega opremil s padalom. Z vodikovim balonom se je na Duna-

Stanislav Južnič na razstavi o Gregorju Kraškoviču v knjižnici

ju dvignil 1000 metrov in preletel razdaljo 10 kilometrov. Njegov podvig je bil objavljen tudi v takratnem časopisu, saj so bili tedaj baloni nad Dunajem redkost. Leta 1811 sta v balonu nad Budimpešto spustila mačko, ki je polet preživela in ob pristanku veselo zamijavkala, kar so Mažžari leta 1883 upodobili na poštni znamki. Skupaj je Kraškovič opravil 65 poletov.

Leta 1814 je izvedel šesti polet. Dogodek je bil že v mesecu po izvedbi opisan v takratnem

časopisu: »Poročilo o šestem poletu zdravni-
ka Kraškovića, ki ga je pripravil z možmi z
Dunaja 20. novembra 1814 ob 4. uri popoldne.
Bilo je v nedeljo, 20. novembra, oblačnega,
neprijaznega dne, popoldne okoli 4. ure, ko
je dr. Krašković stopil v košaro in se je s svo-
jim aerostatičnim strojem dvignil v zrak.
Potreboval je komaj pol minute, da je pre-
rezal gosto meglo, ki je prekrivala prestolni-
co skoraj nepretrgoma že tri tedne, in splaval
nad njeno površino. Tu glej! Nova čarobno
lepa stvaritev! Nebeški obok v najpopolnejši
jasnosti, sonce in mesec sta teknovala v
najčistejšem siju, nevidno veselje se je raz-
kazovalo v vsej krasoti. Kolikor daleč je segal
pogled strmečega zrakoplovca, so megleni
oblaki prelili zemeljsko površino po oblikah
gora in dolin kakor čvrsta, čudovito nugu-
bana raznobarna snov; le vrhovi bližnjih in
bolj oddaljenih gora Ogrske in Štajerske so pob-
liskavali toplo in prijateljsko iz tega meglen-
ega morja, in prebivalci odstrtega Kahlen-
berga in Leopoldsberga so mogli zrakoplovca
natančno opazovati ... Potegnil je torej za vr-
vico pri ventilu ... tako je dr. Krašković pristal
na otoku Schwarzlaken med Wisenbergom in
Leopoldsbergom brez najmanjšega pretresa z
lahkotnostjo peresa. Zvečer proti 6. uri se je
dal prepeljati čez Schwarzlaken, prenočil je
pri Spitzu in se je vrnil naslednjega dne čil in
zdrav na Dunaj.«

Žal je Bločan dr. Gregor Kraškovič sloven-
ski, predvsem notranjski, javnosti prema-
lo poznan. Korak naprej se je zgodil s preda-
vanjem prof. dr. Stanislava Južniča, fizika in
zgodovinarja, ki je v dvorani nad knjižnico ob
250-letnici rojstva Gregorja Kraškovića pre-
stavil in približal izjemnega človeka in nje-
gove dosežke ter v knjižnici v Novi vasi o njem

Stanislav Južnič o življenju in delu balonarja
Kraškovića

pripravil razstavo. Tik pred izidom pa je tudi
njegova monografija o Gregorju Kraškoviću.

VIRI:

<http://hdl.handle.net/11686/34963>

[http://www.sierra5.net/novice-novo/novice/
item/1545-zac-etki-slovenskega-letalstva-baloni](http://www.sierra5.net/novice-novo/novice/item/1545-zac-etki-slovenskega-letalstva-baloni)
[http://www.modelarstvo.si/balonarstvo/nas_
prvi_balonar_-_dr._gregor_kraskovic.html](http://www.modelarstvo.si/balonarstvo/nas_prvi_balonar_-_dr._gregor_kraskovic.html)

Martina Zakrajšek

Foto: Lojze Vintar

Evalvacija strokovne ekskurzije v slovensko Istro

Izkustveno učenje

**Oktober 2017 smo kmetje z Blok na enodnevni strokovni ekskur-
ziji spoznavali primere dobre prakse v slovenski Istri. V okvi-
ru evropskega leta trajnostnega turizma jo je pripravila Vitra
Cerknica, finančno pa podprla naša občina.**

V vasi Krkavče nam je v muzejski hiši Vrešje
lastnica Ondina Reja v šavrinski noši pred-
stavila življenje izpred 100 let. Mlada kme-
tovalca, Polona in Jernej Rejc, pa sta nas sez-
nanila z današnjo obliko kmetijstva, turizma
in trženja. Predvsem trženje je aktualno, saj
smo Bločani na tem področju precej bos.

Drugi primer uspešnega pristopa je vas
Padna. Pravi razcvet so sprožili obiskovalci s
turističnih ladij. Izkušnje razpršenega hotela
nam je predstavil pobudnik ideje, Denis Goja.
Pod vasjo smo si ogledali vodno zajetje, ki so
ga vaščani z obnovitvijo iztrgali zobu časa. Na
Blokah imamo kar nekaj takih točk. Za kosilo
so nam postregli tradicionalno jed, »bobiči,«
to je enolončnica iz mlade koruze. Pri nas pa
je to kolerada, različni žganci ...

(skoraj izumrlo istrsko govedo).

Na poti domov smo s pomočjo vprašanj
voditelja Bojana Žnidaršiča naredili evalvacijo
svojega učnega potepanja in možen prenos
dobre prakse na Bloke.

Kar nekaj možnosti smo našli. Gotovo je
to uporaba bloške noše, naše tradicionalne
hrane, bloški vol ... To je dobra popotnica za
dodano vrednost trajnostnega turizma za
trženje naše dediščine. Ne pozabimo, da sodo-
ben turist išče predvsem avtohtonost, mir in
neokrnjeno naravo. Tega imamo na Blokah v
izobilju, le še malo bolj se moramo povezati.

Spoznali smo, da je povezovanje in sodelovan-
je ključno za vsak razvoj. Idejo razpršenega ho-
tela bi lahko razvili tudi na Blokah. Prepričana

V Krkavčah smo poslušali, kako so živeli pred 100 leti.

Šli smo v Hrvoje. Tej stari istrski vasi na meji
s Hrvaško je prepoznavnost povečala skupina
za trajnostni razvoj, ki jo vodi Nara Petrovič.
Fascinirala nas je njihova povezanost z naravo
in preprost pristop bivanja: sončna sušilnica
za zelišča, ločevalno stranišče, kompostiranje,
rastlinska čistilna naprava, organsko kmeti-
jstvo, ometi iz gline, sodelovanje z vaščani ...

Zaključili smo z ogledom zapuščene vasi Ab-
itanti, ki se v zadnjem času ponovno prebu-
ja. 2014 leta se je sem vrnil tudi »boškarin«

sem, da bi nam jo Denis Goja rad predstavil,
mogoče v okviru aktivnosti LAS (Lokalna Akci-
jska Skupina). Tudi sami bi lahko pripravili
program za enodnevne ekskurzije. Spozna-
li smo, da imamo tudi na Blokah veliko prim-
ernega »štifa«. Potrebno ga je le zaviti v prim-
erno embalažo in tržiti. Kdo se bo skorajžil?

Hvala vsem, ki se bomo potrudili, da bo
temu tako.

Ana Premrov

Slovenski izseljenci so obiskali Slovenijo

V očetovi hiši

Marta na domačiji stare mame

Miriana na peči v hiši starega ata

SLOVENSKI IZSELJENCI SO OBISKALI SLOVENIJO

Jože Korošec se je rodil pri Sv. Trojici na Blokah, po vojni se je preselil v Argentino (ušel je v Pliberku, ko so vračali domobrance), tam se je poročil s Faniko Blažič iz Logatca, rodilo se jima je 5 otrok: Franci, Marjana, ki se je leta 1999 preselila v Slovenijo, Marta, Jože in Paula. Marta je poročena z Danielom Delbene, v zakonu so se jima rodili trije otroci, starejši sin Martin, Miriana in Pavel. Marta je po poklicu vzgojiteljica in psihologinja, Miriana študentka psihologije, ob študiju dela na argentinskem meteorološkem inštitutu. Martin, študent zgodovine, dela v šoli, Pavel študira likovno oblikovanje. Marta je že bila na obisku v Sloveniji, njena želja je, da bi vsi otroci spoznali, od kod izhajajo, zato je letos pripeljala svojo hčerko Miriano. Obe sta bili zelo navdušeni nad toplino ljudi in krasoto Slovenije. V zahvalo za gostoljubje sta tako opisali svoje vtise.

Marjana Korošec

MOJI VTISI OB OBISKU MOJE DRUGE DOMOVINE

Čas se je za deset dni ustavil ob pritrkavanju zvonov in vse skrbi so zastale. Oči so se osvežile z zeleno barvo, barvo upanja. Srce kipi od sreče. Za trenutek se srečam z najbolj pristnim, po čemer duša hrepeni: harmonija, red, lepota narave, vsepovsod občudujem delo človeka, ki poje ljubezen do zemlje, cerkve in kapelice, ki se vzpenjajo k Stvarniku, gradovi, ki pričajo o preteklem času. To in še več je Polhov Gradec, to vse je Slovenija.

Med vsem tem pa toplota srečanj pri sestri, sorodnikih, prijateljih. Pri vseh gostoljubnost in veselje.

Samo ena beseda prehitiva ritem zvonov: hvala, hvala, hvala za vse.

Marta Korošec

PRVI OBISK DOMOVINE MOJIH PREDNIKOV

Pred nekaj dnevi sem se vrnila s potovanja po Evropi in Sloveniji. Potovanje je bilo več kot prevoženi in preleteni kilometri in obiskane države. Potovanje v preteklost s pogledom v prihodnost. Potovanje, v katerem sem se poglobila v svoje korenine, da bi zvedela malo več o tem, od kot prihajam, in tako vedela malo več o tem, kam grem. Priznam, da so bili v meni dvom, negotovost in cel kup vprašanj "Kakšno bo srečanje s tistimi, ki nas vežejo iste korenine? Bom dobila vse zgodbe stricev in starega ata?" Bodo končno zgodbe in imena dobili obraz? Pričakovanja so bila uresničena in presežena. Odkrila sem čarobne pokrajine. Pokrajine, ki jih nobena pripoved in nobena zgodba ni mogla pričarati, ki si jih niti slučajno nisem predstavljala. Spoznala sem osebe, za katere sem vedela, in tudi tiste, za katere nisem vedela. Spoznala

sem sorodnike: ne samo tiste, s katerimi nas veže kri, ampak tudi tiste, s katerimi nas vežejo pristni odnosi. Spoznala sem osebe, o katerih prej nisem nič vedela in jih ne bom nikoli pozabila. Počasi sem se vživljala v slovensko kulturo, učila sem se ceniti naravo. Spoznavala sem, kaj daje zemlja svojim ljudem in kaj ljudje dajo svoji zemlji. Slovenija, dežela sadežev neskončnih okusov. Čiste in prosojne vode živih barv. Slovenija, dežela, katere del smo bili, in smo vedeli, da se bomo nekoč vrnili. Slovenija starih očetov, Slovenija vojn, iz katerih ruševin je zrasla močnejša. Poslovala sem se z bolečino in radostjo, z močno obljubo, da se bom še vrnila. Slovenija, domovina, ki jo bodo iz daljave spremljale moje misli in za katero bo utripalo moje srce.

Miriana Delbene - Korošec

Vabilo k sodelovanju

Zgodbe rok in krajev

Rokodelstvo predstavlja del narodne identitete in kulturne dediščine, hkrati pa je dobra poslovna priložnost. Tega se zavedamo tudi na LAS Notranjska, ki združuje občine Bloke, Cerknica in Loška dolina.

Zaradi navedenih razlogov smo pristopili k projektu sodelovanja Zgodbe rok in krajev, v katerem pod vodstvom LAS srce Slovenije sodeluje 11 partnerjev. Projekt nudi odgovor za izboljšanje položaja slovenskih rokodelcev, omogoča vključevanje sodobne

ga dizajna in dodano vrednost turizmu, predstavlja možnost novih poslovnih priložnosti ter krepitve identitete in razvoja območij.

Rokodelci bodo pridobili ustrezna strokovna znanja in nove

Oda Sloveniji

Bila sem tam –

v deželi borovnic in koles.

Hčerka vojne, Slovenija,

z zelenimi travniki

in pesmi iz otroštva,

tvoje cerkve in tvoji mrtvi.

Srečanja.

Tvoje svetle reke in tvoja polja.

Strici, ki so še živi,

in tisti, ki so bili.

Družinski vonj

Skrivnosti.

Juha na mizi.

Gradovi in jame.

OVinki v Gorah.

Gori in doli.

Lastovke v zraku.

*Slovenija, ki ti je nekoč
vladala Lakota.*

Obzorje barvano olji

Okus zraka.

(Okus po staremu očetu)

*Toplina objemov, ki jo bomo
nesli domov.*

Stisk roke.

Živijo!

Označena razdalja med ljudmi.

Bližina, ki jo vrne pokrajina.

Pogled od zgoraj,

še višje!

Spodaj mi je všeč,

ampak zgoraj se pa diha.

izkušnje, sodelovali bodo z oblikovalci, kar jim bo omogočilo, da bodo njihovi izdelki še kvalitetnejši, s tem pa uspešnejši na trgu. Temeljni del projekta je izobraževanje. Rokodelci lahko pridobijo nova znanja za razvoj izdelkov, večšine javnega nastopanja in osebnega komuniciranja, urejanja stojnic in prodajnega prostora, promocijo izdelkov itd.

V okviru projekta bodo izbrane tudi zgodbe – legende občin,

LAS Notranjska z desetimi projekti v drugo leto delovanja

Cerknica, 30. 11. 2017 – Lokalna akcijska skupina Notranjska (LAS Notranjska) je v prvem letu delovanja objavila dva javna poziva, na katerih je bilo odobrenih devet projektov. Poleg njih izvaja tudi projekt sodelovanja z desetimi drugimi slovenskimi LAS z naslovom Zgodbe rok in krajev.

V okviru dveh javnih pozivov je bilo razpisanih 350.000 EUR. Od 16 prejetih vlog je bilo odobrenih devet projektov v skupni vrednosti 385.000 EUR. Vrednost sofinanciranja iz evropskih skladov znaša 286.000 EUR. Vsi projekti so partnerski, saj pri njih sodeluje 25 različnih partnerjev. Ti prihajajo iz vseh treh občin, ki predstavljajo območje LAS Notranjska, in iz vseh treh sektorjev – javnega, zasebnega in ekonomskega.

Največ odobrenih projektov je s področja turizma, kar je tudi skladno s Strategijo lokalnega razvoja LAS. Tako bo na Notranjskem s pomočjo sredstev LAS razvitih vsaj sedem novih integriranih turističnih produktov in programov za aktivno in poučno preživljanje prostega časa v naravi. Z nakupom prilagojenih koles pa bo en turistični produkt posebej namenjen aktivnemu preživljanju prostega časa invalidnih oseb.

Vsebine projektov so namenjene tudi mladim, in sicer njihovem aktivnemu preživljanju prostega časa preko športa, ustvarjalnih delavnic in z vključevanjem v pripravo TV oddaj o aktualnih tematikah.

DODATNE INFORMACIJE:

Dragica Bratanič

RRA Zeleni kras

Vodilni partner LAS

RRA, Zeleni kras, d.o.o.

Prečna ulica 1, 6257 Pivka

tel. 05/72-12-240

e-naslov: info@rra-zk.si

www.rra-zk.si, www.zelenikras.si

Nekaj projektov se ukvarja s podjetništvom, kot je npr. razvoj skupne blagovne znamke in novih produktov na področju lesarstva, oblikovanje mreže podpornega podjetniškega okolja za povečanje podjetniške inovativnosti, vključevanje dizajna, spodbujanje socialnega podjetništva ter povezovanje podjetnikov s šolarji preko sejma poklicev in oblikovanja poslovne košarice. Hkrati vsi ti rezultati projektov predstavljajo nove storitve za območje in s tem prispevajo h kakovosti življenja na Notranjskem.

LAS Notranjska je bila ustanovljena septembra 2015, ko je ustanovno pogodbo podpisalo 65 članov, predstavnikov javnega, zasebnega in ekonomskega sektorja. LAS ima do leta 2020 na voljo skoraj 1,3 milijona EUR, od tega blizu milijon za izvajanje projektov. Financira se iz Evropskega sklada za regionalni razvoj (ESRR) in Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP).

Za več informacij smo vam na razpolago na sedežu LAS Notranjska, Prečna ulica 1, tel. št. 05 721 22 42 ali nam pišite na naslov info@rra-zk.si.

Izkazan interes za vključitev v projekt »Zgodbe rok in krajev« pričakujemo do 12. 1. 2018.

ki so vključene v LAS Notranjska, izdelana bo knjiga z istimenskim naslovom projekta »Zgodbe rok in krajev«. Poleg novih znanj se bodo rokodelci vključevali v turizem s prikazom mojstrskih znanj in veščin.

Prijazno vabljeni vsi rokodelci z območja LAS Notranjska, da se vključite v projekt in razpoznate priložnosti in možnosti za lastni razvoj ter razvoj in položaj rokodelstva v Sloveniji.

Dohodnina

Podprite naša društva, ker vas nič ne stane

Društveno dogajanje je pomemben del življenja v naši občini. Veliko občanov je tudi članov občinskih društev, ki s ponosom in verno skrbijo, da je vsakdan v naši občini lepši, varnejši ali športno in kulturno pestrejši. In vsakdo, ki plačuje dohodnino, lahko našim društvom še dodatno pomaga, tako da jim podari do 0,5 % svoje dohodnine ... to ga nič ne stane, pomeni pa veliko.

V naši občini so štiri društva, ki jim lahko podarite del svoj dohodnine in tako pomagate pri njihovih prizadevanjih. Če se za to ne odločite, gre vaših pol odstotka nazaj v proračun. Tam vsako leto ostane več kot 4 milijone evrov neporabljenih, čeprav verjamemo, da bi jih ravno naša društva znala najbolje in najkoristneje porabiti.

Vsakdo se verjetno najprej spomni naših prostovoljnih gasilcev, ti si vedno zaslužijo našo pomoč.

Ima pa najbrž vsakdo poleg gasilcev še kakšno svoje najljubše občinsko društvo, tudi njim lahko podarite svojega pol odstotka. Če bi radi pol odstotka razdelili med več društev, lahko storite tudi to – izberete jih lahko do največ pet.

Kako lahko darujete? Preprosto. Lahko darujete preko sistema e-Davki ali se pozanimajte pri društvih samih. Lahko pa obiščete spletno stran dobrodelen.si. Tam vas čaka seznam vseh društev iz naše občine – poiščete jih po poštni številki, označite jih, vpišite svoje podatke, si natisnete obrazec in ga do konca leta odnesite ali pošljite na finančni urad. Vaša odločitev velja do preklica oziroma spremembe prejemnikov. Bodite dobrodelni še letos, da bo že naslednje leto tudi zaradi vas življenje v naši občini še lepše, boljše, varnejše. Hvala.

Uroš Bonšek, Vodja za stike z javnostmi/Head of PR

»Božiček za en dan« na Centru za socialno delo Cerknica

»Božiček za en dan« je projekt skupine prostovoljcev, ki že nekaj let s pomočjo različnih nevladnih in neprofitnih organizacij po Sloveniji obdarujejo številne otroke, pa tudi starejše. Ideja se je porodila nekemu prostovoljcu, ki je deloval v prostovoljski organizaciji v Južnoafriški republiki (JAR), kjer so predstavili projekt »Santa Shoebox«. Gre za projekt, v katerem sodeluje več kot 900 organizacij v JAR in s katerim osrečujejo več kot 100.000 socialno ogroženih otrok iz različnih koncev te z rasno nestrpnostjo in revščino prežete države. Pri nas podobno obdarovanje poteka v veliko

katerega sploh še ne obstajajo, a ga imajo med ustvarjanjem darila ves čas v mislih. Na spletni strani www.bozicekzaendan.si so dostopne vse potrebne informacije in napotki glede registracije, izbora obdarovanca, priprave darila in kraja dostave, da zagotovo pride v prave roke.

Center za socialno delo Cerknica v sklopu prostovoljstva in preventivnih dejavnosti za otroke in mladostnike prav tako sodeluje v opisanem projektu. Strokovni delavci Centra na podlagi različnih oblik dela z družinami oblikujemo seznam otrok in opažamo, da je socialnih stisk in otrok, ki bi

Božiček za en dan 2016

manjšem obsegu in je v osnovi namenjeno tistim družinam in posameznikom, ki zaradi slabše socialnoekonomske situacije ali velike družine svojih otrok v decembrskem prazničnem času ne zmorejo obdarovati, kot bi si želeli. Ob vsem blišču, obdarovanju in na žalost prevelikem poudarjanju potrošništva je za mnoge ravno mesec december dodaten vir duševnih in socialnih stisk. Omenjeni projekt ljudem ponuja priložnost, da združijo lastno ustvarjalnost in željo narediti nekaj za druge. Hkrati lahko pokažejo svojo pripravljenost in odgovornost do malega bitja, za

jih razveselili z darilom, čedalje več. Vsako leto z veseljem opazujemo navdušene odzive in iskrice v očeh otrok, pa tudi njihovih staršev ali skrbnikov. Iskrena hvaležnost obdarovancev je neopisljiva. Obdarovanje otrok bo izvedeno tudi letos. V sredi decembra 2017 »Božiček za en dan« na Center za socialno delo Cerknica pripelje ogromno daril, ki jih bomo še pred prazniki razdelili družinam in jim tako polepšali zadnji mesec v letu.

Valentina Benčan, strokovna delavka na Centru za socialno delo Cerknica

CNVOS

Center za informiranje, sodelovanje in razvoj nevladnih organizacij

Centre for information service, co-operation and development of NGOs

Povšetova 37, 1000 Ljubljana, Slovenija/Slovenia

Tel. +386 (031) 566 668

Faks: +386 (01) 542 1424

www.cnvos.si; www.cnvos.info

Večer z Jožetom Lavričem Casciom v knjižnici

Domačin Jože Lavrič Cascio se je na Blokah predstavil ob izidu knjige z naslovom Bloke, središče Kranjske. V knjigi je popisal Bloke v obdobju od prvih zapisov do Krpana.

Tokrat pa je obiskovalcem s potopisnim predavanjem približal Sicilijo, deželo svojega očeta. Raziskovati jo je začel, ko je izvedel, da je to dežela zamožanih sicilijanskih korenin po očetovi strani. Želja po odkrivanju rodni korenin ga prevzemala, da se je vedno znova vračal v to deželo, spoznaval njo in sorodnike, kar je opisal v knjigi Korenine sicilijanskega labirinta.

Obiskovalci so si ogledali tudi dokumentarni

film Levje srce proti mafiji, katerega scenarist in režiser je Jože Lavrič Cascio. Film prikazuje tudi zgodovino mesta Corleone na Siciliji in ozadje snemanja filma Boter III. Snemalec in montažer Jože Obreza nam je večer popestril z zanimivimi anekdotami, ki so se zgodile med snemanjem filma na Siciliji.

Ob zaključku je avtor obiskovalce povabil na pokušnjo sicilijanskih kulinaričnih specialitet.

Tekst in foto: Martina Zakrajšek

Jože Obreza, v ozadju Jože Lavrič Cascio

Žegnanje Sv. Urh 9. 7. 2017

Utrinek spomina na poletje

Letošnje praznovanje žegnanja pri Svetem Urhu, drugo nedeljo v juliju, je bilo še posebej praznično.

Člani Društva prijateljev Martin Krpan Bloke smo že peto leto zapored pripravili žegnanjsko-kulturni dogodek pod urhovskimi lipami.

Tokrat smo se ozrli preko meja naše občine in v goste povabili ženski pevski zbor Magdalena iz Grosupljega.

ŽPZ Magdalena deluje že dvajset let v okviru KD Vokal Grosuplje. Vsa leta ga vodi zborovodja Emil Kovačec. V svojih vrstah združuje pevke različnih generacij. Bogastvo življenjskih izkušenj in mladostna energija se tako prepletata v harmonično celoto.

Po sveti maši smo vsi zbrani v prijetni senci lip prisluhnili pestremu izboru pesmi.

Pevke so nas navdušile z lepim petjem, smehom, življenjsko energijo in optimizmom.

V spomin smo jim podarili podobo Martina Krpana, delo našega umetnika Božidarja Strmana – Mišota.

Po nastopu smo skupaj poklepetali ob kozarčku in dobrotah naših gospodinj.

Spomin na prijetno praznično dopoldne pri Svetem Urhu nam v teh hladnih, sneženih dneh pričara tople utrinek poletja.

V goste smo povabili ŽPZ Magdalena iz Grosupljega.

Sončna žegnanjska nedelja

Manca in Tomaž

Manca Lesar iz Slatnika v občini Ribnica in Tomaž Rot s Studenca sta se spoznala 18. 6. 2011 na veselici v Tomaževi rodni vasi, kjer je mlado in staro zabavala skupina Rok'n'bend.

Tomaž je Manco očaral s svojo natančnostjo in vztrajnostjo. Zna si postaviti cilj in ga doseči, saj ga ima vedno pred očmi, pa čeprav je pot do uresničitve le-tega še dolga in naporna. V Mancini je našel iskreno, ljubeznivo in razumevajočo sopotnico, ki zna v njem videti le najboljše in to izvabiti iz njega.

Že od kar sta postala par, sta vedela, da se bosta poročila in za vedno ostala skupaj. O tem sta se večkrat pogovarjala. Končna odločitev je padla lanskega oktobra. Družina je poroko pričakovala in ju pri tem zelo podpirala, za koga od svatov pa je bila mogoče malo večje presenečenje.

Manca in Tomaž sta si večno ljubezen izpovedala na prvo septembrsko soboto, 2. 9. 2017 v cerkvi sv. Petra na Studencu. Civilni obred je potekal na ribniškem gradu, sledila pa je poročna zabava v gostišču Makšar v Brežah pri Ribnici. Mladoporočenca pravita, da je bil poročni dan zanju nepozaben. Kljub dežju po cerkveni poroki in mrazu, ki je vse presenetil ter oznanil konec poletja in meteorološki začetek jeseni, je bil dan poln veselja, solz, smeha, plesa, glasbe in dobre volje vseh zbranih svatov.

Poroka Mancini in Tomažu veliko pomeni. Predstavlja jima temelj, na katerem bosta gradila družino. Odkar sta poročena, oba čutita še posebno povezanost.

Čeprav je Manca močno navezana na svojo domačo vas, ji je na Blokah, kjer sta si z možem ustvarila dom, lepo. V preteklih letih je tu spoznala že veliko ljudi in tudi zato se na Bloški planoti počuti povsem domače.

Iskrene čestitke!

Alenka P. Gornik

*Vesele praznike in vse dobro v
letu 2018*

Staro leto se bo spet od nas poslovilo,
novo nas bo z upanjem razveselilo!

Župan in občinska uprava Občine Bloke

Ana in Tomaž

23. septembra letošnjega leta sta se poročila Ana Lavrič iz Travnika v Loškem Potoku in Tomaž Doles iz Raven na Blokah. Spoznala sta se pred šestimi leti, ko sta se kot gledalca udeležila evropskega prvenstva v rokometu v Beogradu. Hitro sta se ujela, saj oba povezuje iskrenost, ljubeznivost, skrbnost, pozitivna naravnost in smisel za humor.

O zakonski zvezi sta se večkrat pogovarjala. Da postaneta mož in žena, sta se odločila na praznovanju Anine 30-letnice in 60-letnice Tomaževega očeta. Poroka jima pomeni potrditev, da si bosta večno stala ob strani, ne glede na to, kakšna pot ju čaka v življenju. Za izmenjavo poročnih zaobljub pa sta se odločila tudi zato, da lahko s svojima sinovoma 3-letnim

Tomijem in 8-mesečnim Izakom uradno zaživijo kot družinica.

Ana in Tomaž sta kar nekaj časa zadrževala, da se ne bosta poročila, zato je bil marsikdo nad njuno odločitvijo prijetno presenečen.

Civilni del obreda je potekal na gradu Snežnik, cerkveno pa sta se poročila v cerkvi sv. Lenarta v Loškem Potoku. Dan je bil poseben tudi zaradi rojstnega dne Anine mami Romane, dodaten pečat pa mu je dal še sv. krst njunega drugorojenca Izaka. Po cerkveni poroki so ju s šrango presenetili travniški fantje. Šrange nista pričakovala, vendar je Tomaža tik pred cerkveno poroko obšla slutnja, da vse najbrž ne bo šlo tako gladko. In imel je prav.

Mladoporočenca sta si prijeten dom uredila v hiši Tomaževih staršev, v Ravnah.

Čestitamo!

Alenka P. Gornik

Meta in Simon

Meta Skok in Simon Korenjak sta se poročila 21. oktobra 2017 v nevestini župnijski cerkvi sv. Mihaela v Mengšu, poslej pa živita pri sv. Mihaelu na Blokah. Meta še naprej poučuje kitaro na Glasbeni šoli Rakovnik, Simon pa oblikuje pričujoče glasilo in še kaj.

Notranjska

*Novo vino, novo radost,
polni so mehovi,
polna srca, polne duše,
polni vsi sodovi!*

*Slava, sveti Mihael,
ti za to dobroto,
slava ti za luč, krčmar,
in še za suhoto.*

*Pridi, dekle, pridi zdaj,
s tabo se oženim!*

*In domenil sem se ž njo
in še z otcem njenim.*

(Josip Murn - Aleksandrov)

Miško – bloški BIK

Odlična bloška trava

Marolt »Jožinovi« na Ulako. Tu je svoje poslanstvo nadaljeval še dve leti.

Ves ta čas je nadpovprečno priraščal. Bik Miško je bil potomec bika Kent-a francoske pasme limousine rejca Albina Petriča iz Jakovice, kasneje prodan na osemenjevalni center Preska. Mati je bila krava LS (simental) rejca Janeza Lušine iz Srebotnika pri Velikih Laščah.

Žal je tako, da je tudi naš Miško moral od hiše predvsem zaradi sorodstva v čredi.

Nekaj časa smo iskali kupca, da bi bik lahko plemenil naprej, vendar se jih je večina ustrašila njegove veličine in teže. Tako je končal na krožnikih nekje v južnih krajih.

V tem času (4 leta in 1 mesec) je prirastel na neverjetnih 1320 kg žive teže oziroma na 654,4 kg mesa. Prsni obseg pa je imel 248 cm. Mogoče so za večino to le gole številke.

Povprečen bik doseže težo cca 600–800 kg, kar je cca 300–400 kg mesa.

Kljub svoji velikosti in teži je bil zelo miren bik, tako da se je do zadnjega dne pasel med čredo krav.

Res da Miško ni bil največji bik na svetu, toda le malo bikov v Sloveniji bi se lahko postavilo ob bok temu bloškemu silaku.

Mogoče pa некоč na Mihaelovem sejmu srečate njegove potomce.

Simon Marolt - Jožin, Ulaka

Miško se na ogled postavi.

Bločani so bili znani živinorejci in prekupevalci z živino. Posebej znameniti so bili bloški voli. Zelo malo teh živali je svoje življenje začelo na Blokah. Večinoma so svojo "bikovsko mladost" preživeli na Dolenjskem in v Beli krajini. Šele ko so na precej grob način postali junci in nato voli, so prišli na Bloke, kjer so se končno ob dobri krmi vdali delu na polju in v gozdu. Na Blokah so voli ostali, žal, le kakšno leto ali dve, včasih pa še manj, in že se je njihova pot končala v italijanskih ali ljubljanskih mesnicah.

Kmalu bo tridest let, odkar je z Blok odkorakal zadnji vol. V tem času se je marsikaj spremenilo. Vole so zamenjali moderni traktorji, veliko bloških kmetij je svojo dejavnost opustilo, v hlevih pa so nastali prostori za jeklene konjičke. So pa na Blokah še rejci, ki se ukvarjajo z govedorejo. Genetika in moderno sonaravno kmetovanje narekujeta drugačno kmetovanje, predvsem živalim prijazno rejo. Volov v hlevih ni več, delo v gozdu in travniških opravlja mehanizacija. Se pa na vsakem

večjem pašniku ali hlevu najde kakšen lep plemenski bik, ki je namenjen naravni reprodukciji.

Tako je to jesen z Blok odšel eden večjih bikov. Bik Miško je svoje življenje kakor veliko bloških volov začel drugje. Še kot mlad bicec je prišel na Bloke na kmetijo Žgajnar v Topol. Tam se je v dveh letih spremenil v lepega plemenskega bika. Ko je zaključil svoje poslanstvo na kmetiji Žgajnar, je bil prodan na kmetijo

Likovna razstava Franceta Modica

V prostorih knjižnice v Novi vasi je od 6. oktobra do 8. novembra svoja likovna dela na ogled postavil France Modic iz Velikih Blok. Razstavil je opus šestindvajsetih likovnih del, različnih dimenzij, narejenih v tehniki akril na platnu. V njih je upodabljal domačo bloško pokrajino in vasi ter tipično naravno in kultur-

no dediščino. Spokojna pokrajina v vseh odtenkih zelene, tihožitja iz šopka spomladanskega teloha, poljščine, pridelane na domači njivi, krožnik mineštre iz fižola, pridelanega na domači zemlji, petelin v smislu opuščanja preteklih časov in kozel kot odnos sožitja z naravo. V delih upodablja tudi portrete. Žensko telo

mu je neizčrpen vir navdiha, saj z akti ujame človeško osebnost in jo izrazi v potezah in izrazih portretiranja. France Modic želi s svojimi deli prikazati vpogled v spreminjajočo naravo in človeka v domači pokrajini.

Tekst in foto: Martina Zakrajšek

France Modic v kramljanju z obiskovalci na razstavi

Navdušeni obiskovalci ob odprtju razstave

France Modic z ženo Lidijo

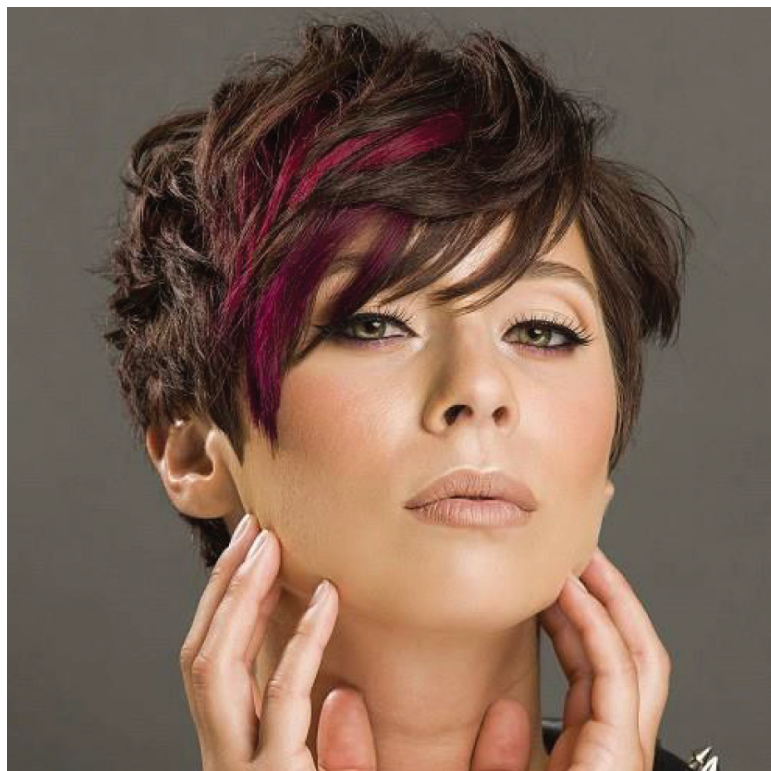
Neustrašno modno oblikovanje las

S spremembo letnega časa pride čas, da spremenimo svoj videz in izgledamo sveže. Kaj nas najbolj spremeni? Pričeska! Za zimo izberite krajšo frizuro ali visoko v figo spete lase, kar je priljubljeno pri dolgolaskah. Izbira prave frizure je v tem, da prikrije določene šibke

točke obraza in poudari lepe poteze. To velja za ženske in moške. O pixie frizuri sem že pisala. To je kratka frizura s poudarkom daljših las na sprednjem delu. Na te daljše naredimo peek-a-boo stil. To so redki barvni prameni, razporejeni, da poudarijo daljše lase. S svojim

frizerjem boste skupaj našli najboljšo rešitev za Vas, pa čeprav ne bo tista iz revije! Želim vam lep božič in srečno novo leto.

*Frizerski salon Jožica
Vir fotografij: Pinterest*

Pixie frizura z viola poudarki

Peek-a-boo na blond laseh

BLAGOSLOVLJENE
BOŽIČNE PRAZNIKE
IN SREČNO NOVO LETO!

V UPANJU NA BOLJŠE ČASE
PONOSNO PRAZNUJMO
DAN SAMOSTOJNOSTI
IN ENOTNOSTI.

Iva DIMIC
poslanka NSi

N.Si

CVETLIČARNA SPOMINČICA

Naj bo v novem letu vaš korak odmeven, vaša beseda pogumna, vaše življenje iskriivo, ustvarjalno in polno lepih trenutkov.

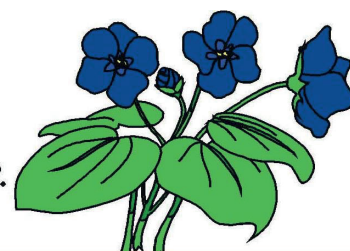
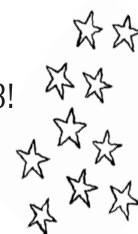
Lepe božične praznike in srečno 2018!

Za obisk se priporočamo!

Delovni čas:

Pon, Sre, Pet: od 8.00 do 16.00
Tor, Čet: od 13.00 do 18.00
Sobota: od 7.30 do 12.30

Tel.: (01) 8366 016
Mobitel: 031 631 386

BOŽENA KOVAČIČ S.P.
PODGORSKA CESTA 12
1317 SODRAŽICA

**KOMUNALA
RIBNICA**

2018

*Drage krajanke in krajani občin
Ribnica, Sodražica, Loški Potok in Bloke!*

*Želimo vam, da bi si v prazničnem času vzeli čas zase in za vse,
ki jih imate radi. Veliko bolj kot drenjanje po trgovinah
in brezglavo iskanje daril osrečuje izdelovanje daril doma.*

*Vi in vsa družina boste uživali v skupnem ustvarjanju,
obdarovanci pa bodo taka darila še kako cenili.*

*Še zlasti če bodo v obliki piškotov ali kakšne druge okusne reči.
Tudi okolje vam bo hvaležno, saj ne bo od darila ostala niti drobtinica.*

Ekipa Komunale Ribnica

Zimske motorne sani

Zima, zima bela ...

Sedaj, ko nas je razmeroma zgodnja zima že obdarila s snegom, ko človeka po nekaj dneh zapečkanja potegne v naravo, naletimo na težave, ki se pojavljajo že nekaj let zapored.

Na Blokah smo se odločili, in tega se tudi držimo, da vsakič, ko zapade sneg, uredimo smučarsko-tekaške proge. V ta namen smo pred desetimi leti nabavili motorne sani, s katerimi lahko uredimo progo, če le zapade vsaj 5 cm snega. V društvu TSD Olimpija Bloke vzdržujemo proge prvenstveno za potrebe naših tekmovalcev, hkrati pa so te še kako primerne tudi za rekreativne in turistične namene. Sloves dobro pripravljenih smučin na Blokah se nezadržno širi in obiskovalcev, predvsem ob vikendih, je iz leta v leto več. Tega smo zelo veseli, saj je to korak k večji popularizaciji smučarskega teka in zdravega življenja, ki je povezano z njim. Po večletnem delu pa se kaže potreba po načrtnem urejanju vzporednih nalog, reševanju težav in sklepanju dogovorov za njihovo reševanje.

Ob prvem snegu se praviloma pojavi tudi prva težava. Povezana je z različnimi in nasprotujočimi interesi uporabnikov prostora. Skupaj trčita dva karakterno različna človeška značaja, ki težko sobivata na istem prostoru.

Smučarski tekač je garač, ki se zanaša na svojo moč in spretnost ter praviloma tekmuje sam s sabo. Uživa v zasneženi naravi, samoti in miru, ki ga nudi odmaknjenost od urbanega okolja, stran od vseh vrst onesnaženosti, ki bremenijo sodobnega človeka. Uživa v pogledu nedotaknjenosti, ki jo nudi sveže zasnežena pokrajina, v kateri puščajo sledi le divje živali, edini pravi upravičenci tega prostora.

Drugi pa so pravi adrenalinski zasvojeneci, ki čez leto na težkih motorjih križarijo po cestah, ob prvem snegu pa preskočijo na hitre motorne sani in isti prostor napolnijo s prisotnostjo civilizacije, ki pomeni onesnaženje narave s hrupom, hitrostjo, smogom in izpušnimi plini. Mešanje teh dveh dejavnosti ustvarja kontrast, ki nujno vodi v nesoglasja.

Posledica tega dejstva je sprejetje Zakona o ohranjanju narave, ki s svojimi spremembami velja od leta 2014. Problematiko, s katero se srečujemo tudi mi, obravnava v 28. členu in njegovih podčlenih, kjer se dotika vožnje z vozili na motorni pogon v naravnem

Poiščimo pravi prostor za svoj šport. Bloke so dovolj prostorne.

okolju. Osnovna in prva določba iz tega člena govori o tem, da je v naravnem okolju prepovedano voziti, ustaviti, parkirati ali organizirati vožnje z vozili na motorni ali drug lasten pogon vozila. (To so vsa motorna vozila, kolesa s pomožnim motorjem in druga prevozna sredstva, ki omogočajo gibanje, hitrejša od hoje pešca.) Naravno okolje po tem zakonu pa obsega živo in neživo naravo nekega območja, ki ga ni ustvaril človek, ga pa uporablja. To so vsa območja izven naselij, javnih in nekategoriziranih cest, gozdnih cest, območij, ki so s prostorskimi akti določena kot površine za rekreacijo in šport in so namenje-

na tudi vožnji z vozili na motorni pogon v skladu s predpisi, ki urejajo prostor.

Določbe tega člena pa ne veljajo za opravljanje kmetijskih in gozdarskih del, intervencije javnih služb, vzdrževanje javne infrastrukture, zaščito in reševanje ob nesrečah ter pripravo in vzdrževanje vseh vrst smučarskih prog na zasneženi površini ter pri izvajanju nadzora na smučiščih.

IN KAJ SLEDI?

Ne gre, da bi omejevali svobodo posameznikov niti kratili njihovega veselja pri sproščanju adrenalina. Nasprotujemo pa nezakonitemu ravnanju posameznikov, ki meji na objestnost pri uničevanju tekaških prog, ki je posledica brezglavega norenja po prostoru, ki je skozi leta postal prostor, namenjen tekaškemu športu. Ne razumemo, zakaj ravno ta prostor privlači dirkače na motornih saneh, ko pa je bloška planota tako prostrana in nudi veliko možnosti tudi drugod. Zato predlagamo, da se pripadniki tega športa organizirajo in povežejo ter skupaj z občino in lastniki zemljišč dogovorijo za lokacijo, ki bo primernejša za tovrstno uporabo.

Rado Ponikvar

Foto: www.ski-doo.com

PISMA BRALCEV

Neresnično pisanje urednika v Uvodniku

Odgovor na pisanje urednika v zadnji oktobrski številki (letnik 18, številka 4).

Ne želim in ne morem molčati, ko gre za nepreverjene, neutemeljene oz. neresnične očitke. Ker se piše neresnica. Kot predsednik sveta KS Nova vas – Bloke se ne morem strinjati, da je bilo do ustanovitve občine vse v makadamu, prahu in luknjah ter nič narejenega. Navedel bom večino projektov, ki so bili izvedeni v času dela KS, in sicer pod Občino Cerknica, zadnja štiri leta pa pod Občino Loška dolina.

Asfaltiranje cest

-Bloška polica – Boncar – Podklanc,

-Velike Bloke – Mala Gasa,

-Nova vas – Bloke – Ulaka – Seljak,

-Nova vas – do meje Lužarji,

-Škrabče – Strmica – Kramplje – Sveti Duh,

-Ravnik – Andrejče – Mramorovo,

-Fara – do pokopališča – Metulje,

-Studenec – Ravne,

-Studeno,

-Hiteno,

-Velike Bloke (do vojašnice),

-Hudi Vrh,

-Runarsko,

-Veliki Vrh.

Zgrajena je bila OŠ Toneta Šraja Aljoše, zdravstveni dom v Novi vasi, bencinski servis Nova vas, obnovljena so bila vsa elektrorežija, vzpostavljena telefonska povezava v 40 vasi, zgrajen vodovod Mramorovo – Volčje

– Nova vas – Velike Bloke, pomoč pri obnovi vaških vodovodov, prav tako smo začeli urejati pokopališče s tlakovci, obnovili zidovje pri Fari in Sveti Trojici.

Zgrajen je bil gasilski dom Velike Bloke in lovski dom Nova vas, objekt TVD (telovadno društvo) Partizan, v katerem se danes nahaja uprava občine, lekarna, pošta, vrtec in športna dvorana. Zgrajeni so bili trije stanovanjski bloki v Novi vasi, delovale so štiri trgovine z živili.

O manjših projektih bi lahko še pisal, ampak sem navedel in opomnil le na večje investicije. Moram tudi povedati, da sedanjim občinskim funkcionarjem ni potrebno prositi krajanov za prostovoljne prispevke kakor tudi ne hoditi po uradih Ljubljane in njihove organe prositi za pomoč, kot smo to hodili mi, takratni neplačani delavci KS.

Danes pa je na Občini Bloke polno zaposlenih 6 oseb. Prav je, da se je z novo občino spremenilo na boljše. K temu sem prispeval tudi sam, ko je Svet KS sprejemal sklep o ustanovitvi občine. Moj glas je pretehtal, tako da je bil sklep sprejet, saj je bilo veliko svetnikov skeptičnih, da nova občina ne bo preživela. Tovrstno agitacijo je pisno poslal takratni župan Občine Loška dolina na celotno področje takratne KS.

Še enkrat bi poudaril, kaj vse se je na območju današnje občine Bloke v času delovanja KS spremenilo na boljše. O tem lahko povedo krajan in moji nekdanji sodelavci, ki se bodo s ponosom ozrli na skupna leta našega

delovanja. Veliko mojih takratnih sodelavcev je še živih in verjamem, da bodo moje pisanje pozdravili, veliko pa jih je na žalost že umrlo. Vsem bi se rad zahvalil za požrtvovalno delo v času delovanja KS v težkih pogojih dela.

V času delovanja Občine Bloke sem bil vse od njene ustanovitve 14 let predsednik NO in danes sem njen član. Tudi s tem delom sem prispeval k ugledu, napredku in razvoju občine.

Miroslav Doles,
nekdanji predsednik sveta
KS Nova vas – Bloke

ODGOVOR UREDNIŠTVA:

Nekdanjemu predsedniku sveta Krajevne skupnosti Nova vas Bloke (v nadaljevanju KS) gospodu Miroslavu Dolesu sporočam, da moje pisanje v uvodniku prejšnjega Bloškega koraka ni bilo neresnično in nepreverjeno, še manj pa, da bi kakor negiral ali zmanjševal prizadevno delo celotnega vodstva takratne Krajevne skupnosti. Vem in splošno znano je, da so člani takratne KS svoje delo opravljali požrtvovalno in profesionalno, za kar je njen predsednik kmalu po ustanovitvi občine Bloke prejel prestižno občinsko priznanje. Če sem s svojim pisanjem predsednika ali vodstvo takratne KS kakor koli užalil ali prizadel, se jim na tem mestu iskreno opravičujem.

Dejstvo je, da je bilo ob ustanovit-

vi samostojne občine Bloke kljub požrtvovalnem delu takratne KS še vedno okrog 40 kilometrov makadamskih cest luknjastih in prašnih, preko 200 gospodinjstev brez telefonskih priključkov, Bloke pa so bile iz sicer takrat novega vodnega vira oskrbovane z oporečno pitno vodo. Te navedbe je možno kadarkoli preveriti, kar pomeni, da je bilo moje pisanje v uvodniku prejšnjega Bloškega koraka resnično in preverjeno.

Namen mojega pisanja torej ni bil ocenjevati delo takratne KS, želel sem le občane občine Bloke spomniti, kako pomembno je, da imamo svojo občino in da smo sposobni sami ustvarjati razvoj in napredek na območju naše občine. Gospod Miroslav Doles že sam v svojem pismu ugotavlja, da sedanjim funkcionarjem ni potrebno prositi krajanov za prispevke pri izvajanju projektov ali hoditi v Ljubljano in prositi za pomoč. To nedvomno drži in ravno to sem hotel izpostaviti, da je za občane neprecenljiva vrednost, da občina Bloke obstaja. Z gotovostjo si upam trditi, da bi bilo z njeno ukinitvijo za ta kraj konec razvoja. Močna težnja po ukinitvah manjših občin se je namreč v nedavni preteklosti že pojavljala.

Vseeno hvala gospodu Miroslavu Dolesu za za odziv, saj je v njem navedel veliko projektov, ki jih je izvedla takratna KS.

Stane Jakopin, urednik

Slikovno rodoslovno gradivo Blok

V letu 2018 bo izšla druga knjiga zbirke BLOKE SKOZI ČAS, kjer bo med drugim predstavljena tudi rodoslovna dediščina Blok. Urbar gospodstva Nadlišek iz leta 1753 je osnovni dokument, iz katerega izhaja več kot dve tretjini bloških rodovnikov.

Prebivalce Blok vabimo, da sodelujejo pri ustvarjanju knjige s slikovnim gradivom svojih prednikov oz. družin. Fotografije lahko oddajo osebno v knjižnici v Novi vasi ali jih skenirane pošljejo po mailu na elektronski naslov info@kjuc.si, z naslovom BLOKE. Slika naj vsebuje čimveč razpoložljivih podatkov (priimek družine, domače hišno ime, vas, letnico ...).

Fotografije bodo skenirane in vrnjene lastnikom.

Hvala za vaše sodelovanje.

“Zaradi svojih pravičnih del, ki jih je storil, bo živel.” (Ezk 18, 22)

“Pravični pa živijo v večnost, njihovo plačilo je v Gospodu, zanje skrbi Najvišji.” (Mdr 5, 15)

Zahvala

ob slovesu

Antona Drobniča

iz Velikih Blok (31. 12. 1931–22. 10. 2017)

V nedeljo, 22. oktobra, se je od nas poslovil oče, stari ata in stric Anton Drobnič, po domače Froletov ata. Odšel je dobra dva meseca, preden bi dopolnil 86 let. Zahvaljujemo se vsem, ki ste bili z njim kakorkoli povezani – zvestim prijateljem, sorodnikom, sovaščanom. Še posebej hvala, ker ste bili z njim v času oslabelosti. Hvala vsem, ki ste se od njega poslovili in nam izrekli sožalje.

Pokojni je bil več kot polovico življenja cerkovnik bloške cerkve in dejaven gasilec. Zahvaljujemo se mnogim, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti, še posebej gasilcem in stalnemu duhovnemu spremljevalcu, gospodu Antonu Marinku.

Za darove, ki ste jih namesto za cvetje in sveče namenili v misijone, se zahvaljujemo v imenu misijonarja Janeza Krmelja.

Žalujoči domači

Zahvala

V devetdesetem letu se je poslovil naš dragi ata

Jože Jakopin

iz Velikih Blok

Zahvaljujemo se vsem za besede slovesa, darovano cvetje in sveče. Hvala za pozornost in čast, s katerima ste ga pospremili na zadnjo pot.

Najlepša hvala gasilcem in gospodu župniku za poslovljni obred, še posebej pa prijaznemu in pozornemu osebju DEOS Cerknica za vso oskrbo.

Vsi njegovi

Območno združenje
Cerknica - Loška dolina - Bloke

Cesta v Dolenjo vas 3
1380 Cerknica

e-mail:
cerknica.OZRK@ozrks.si

Tel.: 01 7050- 510

TR: 0311 5100 0230 385

Obvestilo za krvodajalce

Spoštovani,

obveščamo vas, da bo v našem okolišu potekala
krvodajalska akcija

v sredo 27. decembra 2017 od 7. do 14. ure v OŠ Cerknica,
v četrtek 28. decembra 2017 od 7. do 13. ure v OŠ Cerknica in
v petek 29. decembra 2017 od 7. do 13. ure v OŠ Stari trg.

Zaradi prihajajočih počitnic in zimskih dopustov lahko pride do pomanjkanja zaloga krvi, zato vas vljudo prosimo, da se krvodajalske akcije udeležite v čim večjem številu, saj je naša akcija v tem času ključnega pomena za reševanje življenj.

Vljudo vabljeni.

Območno združenje Rdečega križa
Cerknica-Loška dolina-Bloke

Strokovni sodelavec Gregor Pokleka

Kulinarični blog

Midvakuhava.si

Bločan Blaž Mikuljan in njegova Tjaša Vede ustvarjata iz dneva v dan bolj popularen kulinarični blog Midvakuhava.si, ki ima na družabnem omrežju Facebook že skoraj 23.000 sledilcev. Uspešen tandem navdušuje s svojimi kuharskimi mojstrovini, z izvirnimi recepti, katerih branje poskrbi za nasmešek na obrazu, kuha po njih pa za navdušenje jedcev ter polne in zadovoljne želodčke.

Blažu smo zastavili nekaj vprašanj.

Kdaj sta odkrila strast do kuhanja? Vaju kuhanje veseli že od malih nog?

Blaž: Spoznanje, da se v kuhinji rada in dobro znajdeva, naju je prešinilo šele pred kakimi petimi leti. Sva pa vedno rada dobro jedla, zato sva se morala naučiti potešiti najin apetit.

Od kod ideja za kulinarični blog?

Blaž: Pred štirimi leti sva decembra pohajkovala po predbožični Bratislavi. Veliko sva se pogovarjala o hrani in kuhi, ki naju je takrat že pošteno veselila. Med žvečenjem lokalnih krompirjevih dobrot pa naju je prešinilo, da bi lahko ideje za jedi postavila na ogled. Natanko eno leto pozneje je nastal blog Midvakuhava.si.

Kako se porodi nov recept? Kje iščeta navdih?

Blaž: V veliki večini primerov prileti ideja Tjaši naravnost v glavo, ona pa jo zagradi in stlači v recept. Najraje si postavi neko tematiko ali oviro in okoli te rdeče niti potem razvija jed.

Kdo je v vajini kuhinji šef za štedilnikom oz. kdo večkrat poprime za kuhalnico?

Blaž: Nedvomno Tjaša – pri tem je spretnejša in bolj talentirana. Moji talenti pa poleg pospravljanja in pomivanja vključujejo še pisanje tekstov in urejanje spletne strani. Jodi pa fotografirava oba.

Vajina specialiteta? Kaj največkrat pripravljata?

Blaž: Najin zaščitni znak so torte – tudi pri bralcih zanje požanjava najburnejši odziv.

Brez katere sestavine ne moreta v kuhinji? Vajina najljubša začimba?

Blaž: Poleg črno-belega klasičnega dueta soli in popra se najraje poslužujeva mletega cimeta in vanilije.

**Rada preizkušata svetovne kuhinje? Kat-
era vama je najljubša?**

Blaž: Seveda, brbončice sva peljala na obisk že po mnogih svetovnih kuhinjah. Tjaši najbolj diši tajska kuhinja, jaz pa sem nor na italijansko.

Spremljata kuharske šove? Kje se naučita novih trikov, tehnik kuhanja? Sledita trendom in kulinaričnim novostim?

Blaž: Šove sva včasih bežno spremljala, zdaj

Ker smo v prazničnem času, ko dobrot na mizi ne sme manjkati, objavljamo njun recept za dvobarvno čokoladno rolado, ki je nastal za Mercator. Še več slastnih in zanimivih receptov pa najdete na spletu, zato le obiščite njuno stran <http://midvakuhava.si/>.

Dvobarvna čokoladna rolada

Čas priprave:
1,5 h + 2 h počitka

Št. porcij: 10

Zahtevnost: 2/5

Nocoj severni pol osvetljuje polna luna. Kot da ni dovolj, da mora gospa Božičkova prenašati že svojo tečnobo, ji pritisk nenehno viša pričkanje med Božičkom in škrti.

Njen načrt, da bi bojno sekira zakopala s slastno čokoladno rolado, je rekordno hitro padel v vodo – Božiček si namreč želi polnilo z belo čokolado, škrtje pa trmasto navijajo za temno čokolado.

S strganim vreščanjem in pobežljanim opletanjem s kuhinjskim orodjem jih ga. Božiček vse skupaj ekspres-

no pošlje iz kuhinje. Spekla bo rolado tako z belo kot temno čokolado, pa naj kdo kaj črhne, če si upa!

ZA ROLADNO TESTO

SI NAGRABI:

6 jajc
180 g sladkorja
30 g temnega grenkega kaka-
va
30 g moka
1 žlica pecilnega praška
50 g temne čokolade
2 žlici vrele vode
1 žlička vanilijeve arome

V OBEH KREMAH

JE MOČ NAJTI:

750 g mascarpone sirčka
100 g bele čokolade
100 g temne čokolade

V zanosu slabe volje razbij vsa jajca in loči rumenjake od beljakov. Beljake prem-lati v čvrst sneg, rumen-jake pa skupaj s sladkor-jem penasto sklofaj. K njim vmešaj še vanilijevo aromo ter mešanico kakava, moke in pecilnega praška.

Temno čokolado stopi nad soparo ali v mikrovalov-ni pečici. K nastajajočemu biskvitu najprej vmešaj dve žlici vrele vode, nato pa sveže stopljeno čokolado.

V homogeno zmes zdaj vmešaj še sneg iz beljakov. Tega se loti nežno, s spatulo.

Dno velikega pekača obdaj s papirjem za peko in nanj nanesi čokoladno zmes. Pečico nažgi na 180 °C in vanjo za 25 minut pospravi pekač.

Dvobarvna rolada

pa nikakor ne utegneva. Novih tehnik se naučiva kar sproti, ko iščeva pot do uresničitve idej za recepte. Tudi tukaj je internet zlata vreden pomočnik.

Koliko časa vama vzame, preden recept ugleda luč sveta na blogu? V mislih imam tudi preizkušanje, dekoriranje, fotografiranje ...

Blaž: Povprečen recept s tekstom nama skupaj vzame od tri do pet ur. Kadar je v igri videoposnetek, pa se čas podaljša na skoraj petnajst ur.

Imata kdaj v kuhinji "slab dan", ko vama ne gre in ne gre?

Blaž: Seveda se k nama v kuhinjo včasih prikrade tudi tak dan. Če se le da, se lotiva česa drugega, drugače pa stisneva zobe in poskusiva ponovno.

Vajini načrti za prihodnost? Mogoče kdaj tudi kuharska oddaja?

Blaž: Zagotovo bova vkup vrgla konkretno kuharsko knjigo, glede kuharske oddaje pa nisva najbolj prepričana. Morda pa le.

Alenka P. Gornik

Še vroč biskvit skupaj s papirjem za peko zvij v "kvazi" rolado. Odvij jo šele, ko se ohladi.

Mascarpone zmešaj in razpolovi. Nad soparo ali v mikrovvalovni pečici raztopi belo in temno čokolado, nato pa vsako primešaj k eni polovici mascarpone sirčka.

Dobljeni kremi natlači v dve dresirni vrečki. Izmenjujoče jih v črtah podolgem nanesi na razprt biskvit. Med njimi naj bo za prst prostora.

Preostane le še tesno zvijanje biskvita v rolado. Ko je tudi tega opravila konec, jo vsaj za 2 uri pospravi v hladilnik.

Ta dvobarvna rolada je v hipu vnesla mir in spokojnost na severni pol, polna luna gor ali dol.

Zrolan tek!

Blagoslovimo svoje jaslice

Božičnega praznovanja si ne moremo predstavljati brez jaslic. Navadno predstavljajo prizor Kristusovega rojstva v panoramski pokrajini s premakljivi figurami. Jezusovo rojstvo z živimi jaslicami je prvi uprizoril sv. Frančišek in to je bilo potem del frančiškanskega izročila. Do druge polovice 16. stoletja, ko so jezuiti v jaslicah prepoznali način, kako nagovoriti človeka, željnega podob, kako nagovoriti vse človekove zmožnosti, da si bo vse, kar prihaja od Boga, živo predstavljal, podoživel in vzel za svoje. Najprej so jaslice postavljali po cerkvah, pozneje so od tam prišle v meščanske domove in med ljudstvo. Pri nas so bile splošno razširjene že sredi 19. stoletja. Jaslice so v božičnem času, ki po starem običaju traja do svečnice (2. februarja), srce doma. Ob njih se zbira družina, da moli in poje.

Podobe Jezusa, Marije in Jožefa upodabljajo učlovečenje Boga za nas v jasnem trenutku zgodovine. Brez besed nam pripovedujejo o Božji ljubezni do nas, pripovedujejo tudi o ljubezni, ki vlada v sveti družini. Pastirji nas s svojo preprostostjo vabijo, naj tudi mi sprejmemo novorojeno dete in ga iskreno počastimo. Ovce, zelenje in cvetje so del narave, ki je sprejela Odrešenika in se mu poklonila na svoj način. Naj nam vse to pomaga, da ne pozabimo, da je Bog postal človek, da bi mi postali Božji, da bi postali podobni Bogu, da bi bilo v nas dejavno Božje življenje.

Da, povabim vas, da si ob letošnjih jaslicah izberete svojo figuro, se poistovetite z njo in si privoščite najlepše božično darilo – srečanje z Njim. Si si izbral Jožefa? Kako doživljaš Jezusa v tej vlogi? Bi rad doživel,

kako je Jezusa doživljala Marija? Pri jaslicah se lahko srečaš z Njim, ki te želi odrešiti, ki čaka tvojega povabila, ki ti tiho šepetaje, upajoč, da bo letošnji božič smel preživeti s teboj, s tvojim možem, ženo, otrokom, s tvojo družino.

Prišel je, da te potopi v svoj blagoslov, da te objame s svojo ljubeznijo. Čaka, da ga povabiš, čaka, ker te ima rad, tako zelo rad, da je On BOG postal človek, ker ti želi povedati, ti pokazati, kako zelo hrepeni po tebi. Z besedami sv. Pavla: Kako nam ne bi Bog, ki nam je dal svojega Sina, dal tudi vsega drugega? Kajti vse je bilo ustvarjeno zate. Da, tako zelo rad te ima, da ti daje svobodo in se sam odločiš, ali boš sprejel ali ne. Prvo za svobodo, drugo za sužnost. Odločitev je TVOJA. On se je že odločil zate. Kaj pa ti?

Vse dobro ti želi župnik Tone

Prišel je, da te potopi v svoj blagoslov, da te objame s svojo ljubeznijo.

KRIŽANKA

											BLOŠKI KORAK	ZDRAVNIK ZA URAVNAVANJE ZOB	GRŠKI LJUDSKI PLES	HRUŠČ, TRUŠČ	PRISTANIŠČE NA OTOKU HONŠU
											GLAVNO MESTO NORVEŠKE				
											ČILSKI TENISAČ (MARCELO)				
											OTROŠKA SVOJEGLAVOST				
											DEL KOPNEGA SVETA, OBDAN Z VODO				
											PODATKI, NAVEDBE				
											OSKAR KOGOJ			TOLMINSKI IZRAZ ZA SENO	BIVŠE GL. MESTO SLO-NOŠČENE OBALE
											KRAJ NA CRESU				
SREČNO 2018!	GOZDNI DELAVEC	DEPONIJA ZA ODVEČNE PREDMETE	NAŠA PLAVALKA (METKA)	NAMIZNO PREGRINJALO	TRAVA DRUGE KOŠNJE	SLIKARKA PLESTENJAK	ALJAŽ PEGAN	MLAHAVOST MIŠIC GOZDNA MAČKA							
EKONOMIČNOST												ALAN BATES TROPSKI KOPITAR Z RILCEM			
JAVNO IZRAŽEN PROTEST V ČASOPISU												LIHO ŠTEVILO PLAČA, PLAČILO (STAR.)			
PRODAJALEC ZLATNINE							NEMSKO POSARJE DRAMATURGINJA RATEJ								
KAR DOBIMO ZASTONJ				AMER. KITARIST (STEVE) PREBIV. VIPAVE				MIHA ŽIBRAT PRAVNIK IN POLITIK PAŠ				MAMILO IZ MAKARABINOV URAD			
ALOJI PODOBNA TROPSKA RASTLINA						PRODAJALNA RIB									
REKA V PANDŽABU					VULKAN NA FILIPINIH	DRAMA IVA BREŠANA PRAŠIČJA NOGA						FILM AKIRE KUROSAVE OKRAŠNA CVETLICA			
AVTOR: MARKO DREŠČEK	PLAKAT KRALJEVO PREBIVALIŠČE						DENARNA KAZEN ZA PREKRŠEK SODOBNIK KELTOV						ŠKOTSKO MOŠKO KRILO	LATINSKI IZRAZ ZA JAVOR	LJUDJE ISTE BARVE
AMERIŠKI FILMSKI IGRALEC (LEONARDO)									GRAFIČNI DELAVEC GLASEN IZDIH ZRAKA						
VLADO ŠKAFAR			TKANINA ZA ŽENSKO OBLEKE ALJOŠA ŽORGA					MAJHNA POSODA ZA BENCIN ZGOLJ, SAMO							
ZELO VISOKA, MOGOČNA GORA					ZAČIMBA IZ FEFERONOV							FRANCOSKO MESTO OB RONI			
OZKA ODPRTINA					IZLETNIŠKA TOČKA NA POHORJIU							ZNAMKA ČEŠKIH KAMIONOV			

Bloški korak — glasilo občine Bloke

Glavni in odgovorni urednik: *Stane Jakopin* | Uredniški odbor: *Milena Mišič, Jerneja Kovšca, Katja Lah Majkić, Tone Urbas* | Lektoriranje: *Jerneja Kovšca*

Oblikovanje in prelom: *Hiša oblikovanja Korenjak* | Tisk: Schwarz Ljubljana | Izdaja: Občina Bloke | Naklada: 1300 izvodov

Glasilo je *brezplačno* za vsa gospodinjstva v občini: za naročnike v domovini je predlagan letni prostovoljni prispevek 8 €, za naročnike v tujini 16 €. Prispevek za glasilo nakažete na račun Občine Bloke: 01350-0100002737 | Naslov uredništva: Občina Bloke, Bloški korak, Nova vas 4a, 1385 Nova vas; bloski.korak@bloke.si

KOLEDAR ODVOZOV KOMUNALNIH ODPADKOV

P	T	S	C	P	S	N
1	2	3	4	5 B1	6	7
8	9	10	11	12 B2	13	14
15	16	17	18	19 B2	20	21
22	23	24	25	26 B1	27	28
29	30	31				

P	T	S	C	P	S	N
			1	2 B1	3	4
5	6	7	8	9 B2	10	11
12	13	14	15	16 B2	17	18
19	20	21	22	23 B1	24	25
26	27	28				

P	T	S	C	P	S	N
			1	2 B1	3	4
5	6	7	8	9 B2	10	11
12	13	14	15	16 B2	17	18
19	20	21	22	23 B1	24	25
26	27	28	29	30 B1	31	

P	T	S	C	P	S	N
						1
2	3	4	5	6 B2	7	8
9	10	11	12	13 B2	14	15
16	17	18	19	20 B1	21	22
23	24	25 B1	26	27	28	29
30						

P	T	S	C	P	S	N
1	2	3	4 B2	5	6	
7	8	9	10	11 B2	12	13
14	15	16	17	18 B1	19	20
21	22	23	24	25 B1	26	27
28	29	30	31			

P	T	S	C	P	S	N
				1 B2	2	3
4	5	6	7	8 B2	9	10
11	12	13	14	15 B1	16	17
18	19	20	21	22 B1	23	24
25	26	27	28	29 B2	30	

P	T	S	C	P	S	N
						1
2	3	4	5	6 B2	7	8
9	10	11	12	13 B1	14	15
16	17	18	19	20 B1	21	22
23	24	25	26	27 B2	28	29
30	31					

P	T	S	C	P	S	N
		1	2	3 B2	4	5
6	7	8	9	10 B1	11	12
13	14	15	16	17 B1	18	19
20	21	22	23	24 B2	25	26
27	28	29	30	31 B2		

P	T	S	C	P	S	N
						1
3	4	5	6	7 B1	8	9
10	11	12	13	14 B1	15	16
17	18	19	20	21 B2	22	23
24	25	26	27	28 B2	29	30

P	T	S	C	P	S	N
1	2	3	4	5 B1	6	7
8	9	10	11	12 B1	13	14
15	16	17	18	19 B2	20	21
22	23	24	25	26 B2	27	28
29	30	31				

P	T	S	C	P	S	N
			1	2 B1	3	4
5	6	7	8	9 B1	10	11
12	13	14	15	16 B2	17	18
19	20	21	22	23 B2	24	25
26	27	28	29	30 B1		

P	T	S	C	P	S	N
				1	2	3
4	5	6	7	8 B1	9	10
11	12	13	14	15 B2	16	17
18	19	20	21	22 B2	23	24
25	26	27	28	29 B1	30	31

	PO
	EMB
	PRAZNIKI

LINJA B1

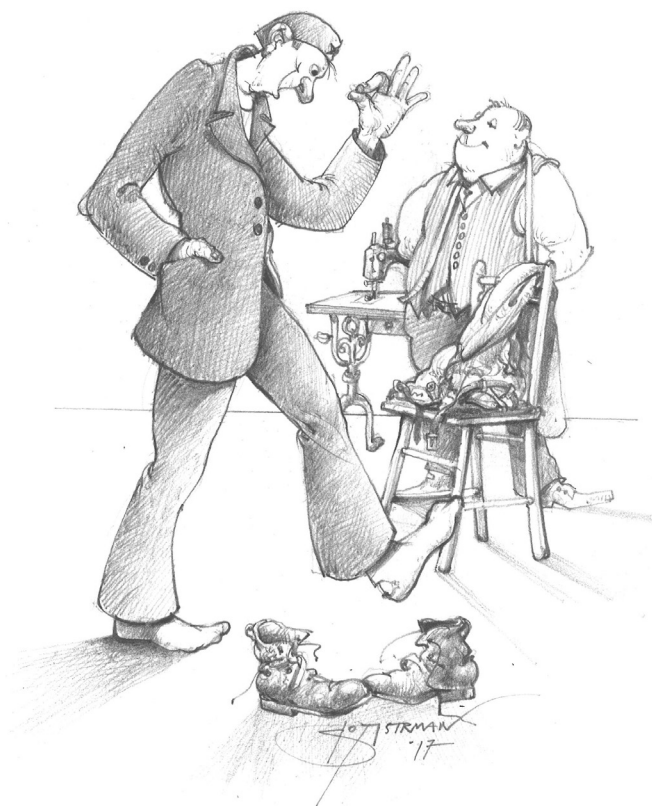
Benete, Runarsko, Studenec, Ravne, Topol, Hudi Vrh, Metulje, Fara, Nova vas, Nemška vas, Veliki Vrh in pravne osebe

LINJA B2

Glina, Studeno, Radlek, Velike Bloke, Ulaka, Sleme, Hribarjevo, Rožanče, Sv. Trojica, Jeršanovo, Lovranovo, Ograda, Bočkovno, Zales, Malni, Hiten, Mramorovo pri Pajkovem, Andrejčje, Gradiško, Ravniki, Štorovo, Ravnice, Zavrha, Polšeče, Lepi Vrh, Škufče, Lahovo, Sv. Duh, Škrabče, Zakraj, Strmca, Mramorovo pri Lužarjih, Godičevo, Kramplje, Volčje in pravne osebe

Historija

Obleka po meri

Potrđitev sposobnosti za služenje vojaškega roka na naboru in nato odhod k vojakom je bila včasih za fante pomembna stvar. Posebej v naših bratskih republikah so si fantje in njihove družine prizadevali, da so odšli služiti vojsko. Po dolgem služenju, celo dve leti ali več, so na koncu prišle resne priprave za odhod domov.

Tudi v vojašnici v Velikih Blokah je bilo tako. Mnogi vojaki so si pred odhodom pri bloških krojačih naročili izdelavo nove obleke. Tako so imeli odobren večkratni izhod za nakup blaga in obiske pri krojaču. Obleka je morala biti izdelana že kakšen teden pred zadnjim dnem, da se je stari vojak lahko zvečer preoblečen malo sprehodil po vojašnici in so »fazani« poizirali debele cmoke. Tudi moj oče – krojač Lojze, je imel delo s temi fanti. Enkrat je prinesel blago za izdelavo obleke posebej gostobeseden vojak. Postaven ravno ni bil, lahko bi celo rekli, da je bil zvitan na vse strani kot paragraf. Ko mu je oče jemal mero, ga je kar malo začudenjem vprašal. »Moj oče, kje so pa tebe potrdili za vojaka?« S ponosom je odgovoril: »U Zagrebu, stari, u Zagrebu!« Najbrž je bil

doma kje daleč v zagorskih bregovih, a lepše se je slišalo Zagreb. Oče in pomočniki so vzeli stvar v delo. Fant je hodil pomerjati, a nikakor ni bil zadovoljen. Menil je, da zdaj vleče tu, da se guba tam, da je ena stran predolga, druga prekratka. Nekajkrat so mojstri razdrli in popravljali. Potem pa so se naveličali in kakšen teden pred odhodom je moj oče fantu naročil, naj ne hodi več pomerjati, ker bodo morali stvar temeljito popraviti in naj pride samo zadnji dan. Matičevemu Francetu iz Topola, ki je bil takrat pomočnik, pa je naročil, naj nese obleko v njegovo omaro v »cimer«. Cel teden niso nič prijeli v roke. Zadnji dan pred odhodom je fant ves v pričakovanju prišel po obleko. Prinesli so jo iz »cimra« in vse je »pašalo«. Nenadoma ni nič več vleklo, vse je bilo prav dolgo in fant je kar žarel. »Kako ste sad mogli majstore, stoji mi ko saliveno (kot ulito)!« Hvale ni bilo ne konca ne kraja.

Naslednji dan je s svojimi tovariši veselo pel od vojašnice proti Miklavčiču: »Ja sam doslužijo, ja sam doslužijo!«

Lojze Mazij

Frizerski studio **M**

Želimo vam srečno in uspešno 2018!

Vabljeni, da nas obiščete v našem salonu v Sodražici, na Podgorski cesti 12.
Naročite se lahko na telefonski številki: 031-564-895
www.frizerski-studiom.com

Branal
z vami od leta 1992

Opravljamo storitve **sečnje, spravila in odkupa lesa.**
Zagotavljamo korektne cene, izmere in zanesljivo plačilo.
Smo zanesljivi, odzivni in učinkoviti. Preizkusite nas!

Vaš klic pričakuje odkupovalec
Gregor Kolar, gozdarski tehnik
051 211 024, gregor@branal.si

Pokažite mrazu figo! Oskrbite se s smrekovimi peleti v A1 kvaliteti.
Nudimo dostavo na dom. Osebni prevzem v IOC Podskrajnik v Cerknici.
051 60 20 40
peleti@branal.si
Podskrajnik 57, 1380 Cerknica

PEFC
ISO 9001
ISO 14001
BUREAU VERITAS
Certification
FSC
www.fsc.org
FSC® C121546
Znak odgovornega upravljanja z gozdovi